

Ի. Բ. Փ. Ո.

Ի Մ Ի

ՄԱՐԵՍԱՅ ԱՍՏՈՒԱԾԱՄԵՐ ԿՈՒՍԻՆ

Յ. Մ. Բ. ԳԻՏՈՒՄԻ ԸՆԴՀԱՆՈՒՄՆԵՐ

ԻԻԻՏ

Վ. Ե. Ե. Ե.
ԻՐԻԹԱՐԵԱՆ ՏՊԱՐ
1921

232.9

Ա-52

Նուէր Համագգայինի
Մեղանքքոն եւ Հայկ Արտականեան
Ճեմարանն - Լիբանան

8 1981
34 1981

2006
1988
88

18

Ա Մ Ի Ս

ՄԱՐԵՍԱՅ ԸՍՏՈՒՆԺԱՄՈՐ ԿՈՒՍԻՆ



232.9
IX-52

Ի. Մ. Փ. Ա.

ԱՄԻՍ

ՄԱՐԵՄԱՅ ԱՍՏՈՒԱԺԱՍՏՐ ԿՈՒՍԻՆ

Յ. Մ. Ք. ՅԻՍՈՒՍԻ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵՆԷ



ՎԻԵՆՆԱ
ԻՐԻԹԱՐԵԱՆ ՏՊԱՐԱՆ
1921

Nihil obstat.

P. Claudius Chanteur S. J.
sup. miss. arm.

Berythi, die 13 Novembris 1920.

No. 10706.

Imprimatur

Ex Curia Archiepicali Viennensi in Austria
die 23 Decembris 1920.

Dr. Josef Pflüger
Generalvikar.

Dr. Kamprath
Cancell.

UK

1419-42



2169-2010

Եւ զորոշին մէջ պիտի նշմարուի մար-
դոց յուսելից դիմումն առ Աստուածածին եւ
Աստուածամօր Հնորճալի բարութիւնն առ
մարդիկ: Հոս մեծ ու փոքր՝ որդիական խան-
դադատանք կը խօսին, կ'աղօթեն Աստուա-
ծամօր Կուսին եւ Աստուածածին մայրական
Հնորճաբաշխ զորութանք կը մխիթարէ, կը
յորդորէ մարդիկ: Պարզութիւն զգացմանց
մէջ, նեղեալաբար պարզութիւն եւս զանանք
արտայայտելու եղանակին մէջ: Թող այս Աս-
տուածային Հնորճաց ցօղն իջնէ մեղմիւ, նո-
ռող մեզդոցս սիրտը, բեղմնաւորէ այդ բա-
նաւոր անդամսներ եւ ամէն հազօյ պարգեւէ
Հնորճաց լիութի կեպնքը, Հնորճաց երանելի
վիճակը:

Կ. Պոլիս, 1 Մայիս 1916:

Ա Մ Ի Ս

ՄԱՐԻՄԱՅ ԸՍՏՈՒՆԹԱՄՈՐ ԿՈՒՍԻՆ

Ը. ՕՐ

Մարիամ Մայր՝ իմ ապաստանն է:

Սուրբ եկեղեցւոյ առ Ամենասուրբ կոյսն Մարիամ յատկացուցած այս անուշիկ կոչումը, «Ապաստան» անունն՝ աշացս առջեւ գտնուելուն երջանիկ եմ:

Ապաստան. Հոն է, որ վախ դող ունեցողները կու գան կը պատուարուին ապուէն մը գտնելու համար: Հոն է, որ յանցաւորները կու գան կը պահուին պաշտպանութիւն գտնելու համար: Հոն է, որ աշխարհիս մէջ աղքատ եղողները կու գան կ'ապրին բնակարան մը գտնելու համար:

Ո՛վ Մարիամ Տիրամայր, կը վախնամ. Յանցաւոր եմ, աղքատ եմ եւ քեզ կու

գամ: Կը վախնամ իմ տկարութենէն եւ իմ անհաստատամտութենէն: Եթէ երբեք մտրէս հանէի քանիցս անգամ Աստուծոյ տուած խոստումներս: Կը վախնամ սատանայէն, որ զիս պիտի փորձէ եւ մեղաց աւիթներ պիտի ներկայացնէ ինձ: Անոնք այնչափ աւելի հրապուրիչ պիտի ըլլան, որչափ ես կ'ուզեմ մնալ աւելի բարեպաշտ: Կը վախնամ Ամենաբարին Աստուծմէ, որ, կարելի է, պիտի ձանձրանայ նոր նոր յանցանքներս ինձ ներելէն, եւ քիչ ատենէն զիս պիտի կանչէ իր ատենանը:

Աղքատ եմ. ես իմ անձիս վրայ կը զգամ թէ ինձ կը պակսի համբերութիւն, շերմեանդութիւն, պարտուց կատարման սէր: Այսու հանդերձ առանց այս առաքինութեանց չեմ կրնար երկինք երթալ:

Ո՛վ Մարիամ Տիրամայր, լաւ կը տեսնես պատճառները, որոնց համար երջանկութեամբ ընդունելու եմ եկեղեցւոյ քեզ տուած այս «Ապաստան» կոչումը եւ կենացս ամէն օրը քու խորանիդ առջեւ գալ եւ քու քովդ կենայու եմ քանի մը վայրկեան: Հոն՝ սատանան ալ

եւս զօրութիւն շունի: Հոն՝ Աստուած չի պատժեր յանցաւոր հոգին, որովհետեւ քու հովանաւորութեանդ տակ աղէկի կը դառնայ այն հոգին: Հոն՝ քու սրտէդ բղիճոյ ու փայլոյ առաքինութիւնները կամաց կամաց կը թափանցեն հոգւոյն մէջ:

Մարիամ Մայր, քեզ կը խոստանամ գալ եւ քու բարեխօսութիւնդ հայցել միշտ եւ հանապաղ:

Ե. Օ Ր

Մարիամ Մայր զիս դաստիարակող ծայնն է:

Ահաւասիկ դարձեալ ես, ս՛վ Տիրամայր իմ: Հօգիս աւելի խաղաղ, հանդարտ: Սիրտս աւելի ուրախ, զուարթ:

Կու գամ քու ձայնդ լսելու: Քաղցրիկ ձայն: Մօր մը ձայնէն աւելի քաղցրիկ ինչ ձայն կրնայ ըլլալ: Մօր մը սրտէն եւ շրթունքներէն անցած ամենագոյն խրատներն անգամ, ս՛հ, որչափ քաղցրութիւն կը ստանան եւ բարութիւն:

Մայր մը երկար ատեն մօտիկ ընելու եւ իր զաւակաց անխորհրդութիւններէն չձանձրանալու, նոյն իսկ անոնց չար կամ

քէն շտաղտկանալու համբերութիւնն ունի: Մայր մը իր սորվեցնել ուզած խրատները, հրահանգները քաղցրութեամբ մը իմացնելու եւ հազար ու մէկ տեսակ մեղմ ձեւերով ներկայացնելու վարպետութիւնն ունի: Մայր մը առանց երբեք համբերութիւնը կորսնցնելու, նորէն նորէն սկսելու եւ շարանակելու յարատեւութիւնն ունի:

Ես այս յատկութիւնները կը տեսնեմ քու սրտիդ մէջ, ո՛վ Տիրամայր իմ Մարիամ, Աստուածային հրահանգիչս եւ դաստիարակս: Ո՛հ, խօսէ ինձ: Երէկ քեզ խոստացայ ամէն օր կանոնաւորապէս քու քովդ գալու: Այսօր՝ հիւս եւ հնազանդ ըլլալու խօսք կու տամ քեզ:

Խօսէ ինձ Յիսուսի նկատմամբ: Խօսէ ինձ անոր անձնուրացութեան, անոր սիրոյն, անոր հնազանդութեան նկատմամբ: Խօսէ ինձ այն քու այնչափ պարզ, հրապուրիչ, սրտազբաւ, կատարելը դիւրին երեւցած առաքինութեանցդ մասին: Խօսէ ինձ նաեւ քու սիրոյդ եւ գթութեանդ մասին:

Ո՛վ Տիրամայր իմ Ամենասուրբ Կոյս Մարիամ, զիս շատ հիւս եւ հնազանդ ըրէ:

Գ. ՕՐ

Մարիամ Մայր զիս սիրող Սիրտն է:

Աստուածամայրս Մարիամ զիս կը սիրէ: Ո՛հ, ինչ քաղցրիկ, ինչ բարի եւ մխիթարական խօսք:

Սուրբ Ֆրանչիսկոս Սալեզացին օր մը կ'աղաղակէր եւ կ'ըսէր: Ո՛րչափ երջանիկ եմ. թէ երկրաւոր մայրս եւ թէ երկնաւոր Աստուածամայրս երկուքն ալ կը սիրեն զիս: Նոյնն է ինձ համար եւս:

Կարելի է, աւաղ, երկրաւոր մայրս ալ եւս քովս, աշխարհիս վրայ չէ: Բայց զեւ ունիմ եւ միշտ պիտի ունենամ Ամենասուրբ Կոյսն Մարիամ Աստուածամայրս:

Մարիամ Մայր կը սիրէ զիս, եւ ինձ նկատմամբ ունեցած սէրը, Աստուծոյ վրայ, իմ հոգւոյս վրայ եւ ինք իր վրայ դարձուցած երբեակ ակնարկով է, որ ստեղծուած, գրուած, պահպանուած է իր սրտին մէջ:

Ա. երբ Մարիամ Տիրամայրս զԱստուած դիտէ, կը տեսնէ մեզ նկատմամբ Աստուծոյ ունեցած անհուն սէրը. կը տեսնէ միանգամայն թէ զմեզ սիրել ուզելուն համար է, որ զմեզ ստեղծած է Աստուած:

Մեզ կեանք տուող, կեանքներնս պահող ու պահպանող, կեանքներնս աշնուացնող Աստուծոյ հայրական սրտին մէջ կը տեսնէ զմեզ ամէնքս: Մօր մը գթութեամբ մեզմէ չզատուող, մեր կարողութեան համեմատ միայն զմեզ փորձութեան ընթարկող, մեր կամաց աղատութիւնը յարգող, մեր կենաց եւ ոչ մէկ վայրկեանին իր աչքը մեզմէ չզարձնող Աստուծոյ հայրական սրտին մէջ կը տեսնէ զմեզ ամէնքս: Կը տեսնէ որ այս երկնաւոր Հայրը իր անյագ սէրէն մղեալ ու ստիպեալ զմեզ գժտելէն քաշել հանելու նպատակաւ երկրիս վրայ զըկեց իր Միածին Որդին եւ միշտ մեզ նկատմամբ ունեցած սիրոյն համար ամենէն դառնակոխից մահուան մասնեց իր այս Սիրելի Որդին Յիսուս Քրիստոս:

Նմանապէս երբ Մարիամ Տիրամայրս իր ականարկը դարձնէ Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի վրայ, զայն կը գտնէ շարժարանաց, խոնարհութեանց, տառապանաց մէջ: Ներկայ եւ վկայ է անոր ձաղկմանը: Ներկայ եւ վկայ է անոր փուշ պտակով պատկմանը: Ներկայ եւ վկայ է անոր խաչելութեանը: Այս աղերսալի եւ

յանհունս սրտաշարժ Յիսուսի ըրած աղօթքը ականջէն չ'երթար. Աստուած իմ, մարդոցմէ եւ ոչ մէկը յաւիտեան թող կորսուի:

Ո՛հ, Աստուածամօր զմեզ շարելը ինչպէս պիտի կարենայինք ուզել կամ երեւակայել: Նոյն իսկ եթէ իրեն համար ոչինչ մ'ըլլայինք, եթէ մենք ինքնին անոր յարգանքը գրաւող, անոր գթութիւնը շարժող բան մը չունենայինք մեր վրայ, Մարիամ Մայր դարձեալ զմեզ պիտի սիրէր միայն Աստուծոյ սիրոյն համար: Որովհետեւ լաւ գիտէ թէ զմեզ սիրելով Աստուծոյ հաճելի եղած կ'ըլլայ, զԱստուած մխիթարած կ'ըլլայ:

Այո, բարի եւ մխիթարական խօսք. Մարիամ Մայր զիս կը սիրէ. եւ ես, Տիրամայր իմ Մարիամ, ես ալ կը սիրեմ զքեզ:

Գ. Օ Ր

Մարիամ Մայր զիս սիրող Սիրտն է:

Ամենասուրբ Աղյոն Մարիամ զմեզ կը սիրէ, որովհետեւ զմեզ կը տեսնէ յԱստուած եւ 'ի Յիսուս Քրիստոս: Ասկէ զատ զմեզ կը սիրէ, որովհետեւ զԱստուած

կը տեսնէ մեր մէջ. կամ որովհետեւ մեր հոգին պատկերն է Աստուծոյ:

Բ. եթէ Մարիամ Մայր նկատէ մեր հոգին, մեր խեղճ հոգին, որ անտարակոյս յաւիտեան կը կորսուի, եթէ ինքն անոր օգնութեան չհասնի. Մարեմայ գութը կը շարժի մեր վըայ:

Մեր հոգին Պատկերն է Աստուծոյ, որու սրբութիւնը ծանօթ է Մարիամ Մօր: Արդ՝ Ամենասուրբ կոյսն Մարիամ կարենալով արգելել որ չըլլայ թէ այս պատկերը արատաւորի, պիտի թոյլ տա՞ր որ Աստուծոյ այս պատկերն ըլլայ սատանայի խաղալիքն, խաղք ու խայտառակը: Ո՛չ, ո՛չ, Աստուծոյ նկատմամբ Մարիամ Մօր ունեցած սէրը կը հակառակի ատոր, չի կրնար հանդուրժել ատոր:

Մեր հոգին գնուած է իր Որդւոյն, Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի արեամբ: Բը: Մեր հոգին պատճառ եղաւ շատ մը խոնարհութեանց, ցաւոց, արտասուաց, որոնց յիշատակը Մարիամ Մօր աչաց առջեւն է միշտ: Արդ արգելել կրնալով հանգերձ՝ Մարիամ Աստուածամայր թոյլ պիտի տա՞ր որ ա՛յնչափ ցաւերով, զոհողութիւններով գնուած այս հոգին եր-

թայ կորսուի յաւիտեանս յաւիտենից: Ո՛չ, ո՛չ, Աստուծոյ նկատմամբ իր ունեցած սէրը, մարդոց նկատմամբ ունեցած իր սէրը կը հակառակի ատոր. չի հանդուրժեր ատոր:

Վերջապէս մեր հոգին սահմանուած է ծանշալու, սիրելու ղԱստուած: Մեր հոգին սահմանուած է նաեւ հրեշտակաց հետ միանալով յաւիտեանս յաւիտենից ղԱստուած փառաւորելու, Աստուծոյ մեծ վայելութիւնը եւ սէրը գովելու բարձրացնելու: Արդ՝ կարենալով հանգերձ Ամենասուրբ կոյսն Մարիամ թոյլ պիտի տա՞ր, որ այս հոգին անիծէ ղԱստուած յաւիտեանս յաւիտենից, հայհոյէ Աստուծոյ դէմ: Ո՛չ, ո՛չ, Աստուծոյ նկատմամբ իր ունեցած սէրը, ընկերին նկատմամբ իր ունեցած սէրը կը հակառակի ատոր, չի կրնար հանդուրժել ատոր:

Երէկուան պէս եղբակացնե՛ք դարձեալ. Մարիամ Մայր կը սիրէ ղմեզ եւ ըսենք իրեն գորովանօք. Մենք եւս Մարիամ Տիրամայր, մենք եւս կը սիրենք ղՔեզ. Գուն մեզ շնորհէ քո Միածին Որդիդ Յիսուսը, մեր սէրը:

Ե. ՕՐ

Մարիամ Մայր զիս սիրող Սիրտն է:

Ամենատուրբ Կոյսն Մարիամ զմեզ կը սիրէ, ոչ միայն որովհետեւ զմեզ կը տեսնէ յԱստուած եւ մեր հոգին Աստուծոյ պատկերն է, այլ որովհետեւ ինքն մեզ համար եւ մեր պատճառաւ լի շնորհօք է, Աստուածամայր է եւ մանաւանդ մեր ալ Մայրն եղաւ:

Գ. Եթէ Մարիամ Մայր նկատէ ինք իր անձը, ինք զինքը կը գտնէ «լի շնորհօք» եւ այս շնորհքները զինքը երախտագիտութեան կը շարժեն, կը մղեն միշտ եւ հանապաղ: Իր ընել կրցած բարիքները Աստուծոյ սիրոյն համար բնելու ստիպեալ կը զգայ ինք զինքը:

Անտարակոյս Աստուծոյ շնորհակալ կ'ըլլայ: Իր խօսքերով, իր սրտին զգացումներով կ'օրհնէ, կը բարեբանէ, կը փառաւորէ զԱստուած: Բայց թէ Աստուծոյ ստեղծած հոգիները անմեղ եւ իրենց արարչին հաւատարիմ պահելով եւ թէ զԱստուած թողելով հեռացող հոգիները վերստին անոր դարձնելով եւ անոր սիրոյն մէջ հաստատելով, Աստուծոյ սրբափ մեծ ուրախութիւն եւ զուարճու-

թիւն հայթայթելը լաւ գիտէ: Ուրեմն ասոր համար կարճես թէ երախտագիտական սղօմով մը զմեզ սիրելու ստիպեալ կը գտնէ ինք զինքը:

Մարիամ Աստուածամայր գիտէ թէ սահմանուած է նաեւ մարդոց Մայր: Լաւ կը ճանչնայ Աստուածային նախախնամութեան կողմանէ իր վրայ դրուած բեռն: Լաւ կը ճանչնայ նաեւ իր վերջին զօհը կատարելու վրայ եղած ատենուան, խաչին վրայէն իր սիրելի Որդւոյն Յիսուսի կողմանէ իրեն յայտնուած Մայրութեան պարտքը: Մօր մը վրայ ինկած պարտականութիւններն իր ամէն կողմերով կը յիշէ: Աստուծոյ՝ զինքն Աստուածամայրութեան պատուոյն բարձրացուցած ատենուան ունեցած ամէն զիտաւորութիւնը Ամենատուրբ Կոյսն Մարիամ ոչ միայն գուշակած, այլ անոր խորը թափանցած է: Հոգին աւանդելու վրայ եղած ատենուան՝ մեր Յիսուս փրկչի. «Ահա Որդի քո» խօսքերուն հետեւանքին ինչ ըլլալի ալ գիտէ լիովին:

Արդ՝ Մարիամ Տիրամայր, որ իր պարտականութեան հաւատարիմ մնալով, գէ, Մարիամ Տիրամայր, որ լաւ կը տես-

2169-2010

նէ, թէ իր այս պարտականութիւնը միայն
սոս սիրել բառին մէջ կը կայանայ եւ
կը համառօտուի, Մարիամ Տիրամայր
կ'ըսեմ, որպիսի սիրով եւ հաճութեամբ
պիտի թշլատարէ, որ իր սիրտն այս սիրոյ
զգացման անձնատուր ըլլայ:

Քաջալերուէ ուրեմն, ով անձն իմ,
մխիթարուէ, երջանիկ եղիր: Սիրտդ նե-
ղուած ու սեղմուած ատեն, ահա դողը
զքեզ շրջապատած ժամանակ կրկնէ.
Մարիամ Մայր զիս կը սիրէ. եւ իրեն ըսէ
խորին շնորհակալութեան զգացումով մը.
Ես ալ, ով Տիրամայր իմ Մարիամ, ես
ալ կը սիրեմ զքեզ:

Զ. Օ Ր

Մարիամ Մայր միշտ պիտի սիրէ զիս:

Սա՛ Մարիամ Մայր միշտ պիտի սիրէ
զիս խօսքը ճշմարիտ է: Այո՛, միշտ. նոյն
իսկ եթէ ըլլամ յանցաւոր:

Ա. Մարիամ Մայր միշտ պիտի սիրէ
զիս, որովհետեւ միշտ պիտի պահէ իր
մայրական սիրտը: Արդ մայր մը՝ որչափ
ժամանակ որ իր որդին ողջ եւ կենդանի
ըլլայ, անոր դարձին սպասելէն ոչ կը

ձանձրանայ եւ ոչ կը յոգնի: Ա՛յ պարի,
կ'ըսէ ինքնիրեն, ուրեմն կրնայ դարձի
գալ: Եւ անառակ որդւոյն հօր նման իր
սրտին դուռը բաց կը թողու: Ասկէ զատ
մեղքն ինչ վեճակի մէջ դրած ալ ըլլայ
այդ խեղճ մեղաւոր հոգին, Մայրն ատոր
համար կը գտնէ միշտ սիրոյ խօսք մը:
Որդին՝ ի՞նչ ժամու ալ որ դառնալու ըլլայ,
մայրը կ'ընդունի զայն սիրով:

Մայր մը իր յանցաւոր որդւոյն քով
կեցած ամէն հնարքներ ի գործ կը դնէ,
ամէն քարի գլուխ կը զարնէ զայն դարձի
բերելու համար: Արդ յորդորէ, կը յանդի-
մանէ, կը պատուհասէ, կը պատժէ:

Ա՛հ, Տիրամայր իմ Մարիամ, եթէ
երբեք մեղքի մէջ իյնալով քեզմէ հե-
ռուն փախչիմ, աղօթքը մէկդի թողում,
քու յիշատակդ անգամ ինձմէ հեռաց-
նեմ, բռնի եւ սոխպմամբ զիս դարձուր
առ քեզ եւ առ Աստուած: Ի՛նչ կ'ընես
ըրէ, տուր որ քեզմէ հեռացածիս պէս
ինչ որ ալ ընեմ զգուշքը զգամ. ուր որ
ալ դիմեմ ձեռքս պարապ ելլեմ, իմ
մասն ու բաժինս ըլլայ ձարձրութիւն եւ
տաղալութիւն: Մարդիկ եւս թող լքա-
նեն զիս, որպէս զի միայն 'ի քեզ եւ քու

քովդ գտնեմ իմ ապաւենս, իմ ապաստանս:

Մայր մը իր որդին իրեն գարձնել բերել կրցողներուն քով աշխատելէ յողնել չգիտեր: Յանցաւոր կամ մեղաւոր հոգի մը գարձի բերել կրցող միայն Աստուած կայ: Արդ՝ Ամենասուրբ Կոյսն Մարիամ անոր կ'աղաչէ, կը պաղատի որ չառնէ մեր հոգին, չմեռցնէ զմեզ. բնդ-հակառակը պարգեւէ մեզ զղջման շնորհքը:

Ո՛հ խեղճ մեղաւոր հոգի, երբ մեղքերդ, յանցանքներդ, պակասութիւններդ լերան նման բարձրացած քեզ դէմ կը դրդէր Աստուծոյ բարկութիւնն, անդին Ամենասուրբ Կոյսն Մարիամ կ'աղաչէր, կը պաղատէր քեզ համար եւ քիչ մ'եւս միջոց կը խնդրէր Աստուծմէ եւ այս միջոցը շնորհեց քեզ Աստուած: Երբ դուն գլուխդ առած կ'երթայիր մեղք կը գործէիր, գոնէ մեղքի առիթներէն չէիր փախչիր, Ամենասուրբ Կոյսն Մարիամ, ցաւազին Տիրամայրը կը վաղէր, Յիսուսի խաչին քով կ'երթար եւ իր որդւոյն կ'ըսէր. Ներէ անոր, որովհետեւ որածր չի գիտեր:

Արդ՝ նոյն իսկ մոռէս կրնամ անցնել որ չբլայ թէ Մարիամ Աստուածածին զիս մերժէ, զիս իրմէ հեռուն վռնդէ, զիս չսիրէ, մանաւանդ երբ զղջացեալ որտով երթամ ինչամ անոր ոտքը:

Ո՛հ, ո՛հ, Մայր իմ Ամենասուրբ Կոյս Մարիամ, քեզ կը խոստանամ հաստատապէս, որ երբէք յոյս չպիտի կտրեմ քու գթութենէդ:

Է. Ո Ր

Մարիամ Մայր միշտ պիտի սիրէ զիս:

Մարիամ Մայր միշտ պիտի սիրէ զիս նոյն իսկ եթէ յանցաւոր ըլլամ, կը բաւէ որ յամառութեամբ չյարատեւեմ ի չարն:

Բ. Այո, Տիրամայրս Մարիամ միշտ պիտի սերէ զիս, որովհետեւ ինչպէս որ եկեղեցւոյ անոր տուած անունները կը ցուցնեն Ամենասուրբ Կոյսն Մարիամ միշտ եւ հաւապազ նոյնը պիտի բլայ իրապէս եւ ճշմարտապէս, այսինքն ապաստան մեղաւորաց եւ Մայր գթութեան ու ողորմութեան:

Արդ՝ ինչո՞ւ այս անունները պիտի տրուէին իրեն, եթէ աշխարհիս վրայ ոչ թշուառ գտնուէր եւ ոչ ալ մեղաւոր:

Յանցաւոր ես եւ ասոր համար կը վախնաս, որ չըլլայ թէ քեզմէ երես դարձնեն: Ո՛հ, Մարիամ Աստուածածինը չճանչնալուդ նշան ու ապացոյց մ'է ատիկա: Մարիամ Աստուածածինը Յիսուսի Մայրն է: Բայց ոչ թէ արդարներուն, հապա մեղաւորներուն համար աշխարհ եկող Յիսուսի Մայրն է: Ամենասուրբ Աղայն Մարիամ մեր մեղաց քաւութեանը, մեր հոգւոց փրկութեանը համար թափուած Աստուածային արիւնը հայթայթող անշման Մայրերնիս է: Սրբոյն Բերնարդոսի բաժին պէս Աստուածածին այս Աստուածային արեանը բաշխիչ սահմանուած ու կարգուած է: Արդ՝ եթէ այդ փրկարար արիւնը մեղաւորաց ու յանցաւորաց վրայ չլծափէ, որու վրայ պիտի թափէ:

Յանցաւոր ես եւ ասոր համար կը վախնաս, որ չըլլայ թէ քեզմէ երես դարձնեն: Ո՛հ, Մարիամ Աստուածածինը չճանչնալուդ նշան ու ապացոյց մ'է ատիկա: Ամենասուրբ Աղայ Մարիամ՝ մեղաւորաց եւ միայն մեղաւորաց օգտին համար եղաւ

Մայր Աստուծոյ: Ասիկա այսպէս ըլլալէն յետոյ, Սրբոյն Անսելմոսի խօսքին համեմատ, այլ եւս ինչպէս կրնամ ունենալ ահ ու դող: Միթէ՞ իրաւունք չունիմ դառնալ իրեն ըսելու. Գթամ իմ վրաս, դուն որ քու մեծութիւնդ կը պարտիս ինձ:

Յանցաւոր ես եւ ասոր համար կը վախնաս, որ չըլլայ թէ քեզմէ երես դարձնեն: Արդեօք կամապաշտութեամբ եւ անդարմանելի կերպով մը որոշած ես միշտ մեղքի մէջ ապրիլ: Այդ պարագային հնար չկայ: Անտարակոյս ես չեմ կրնար քեզ ներշնչել վստահութիւն յԱմենասուրբ Աղայն Մարիամ, որ ոչ թէ մեղքին, հապա մեղաւորաց խաւարանն է: Բայց այդ չէ քու վիճակ. Դուն չես ուզեր միշտ մեղաւոր մնալ, քա ի որ Աստուածամօր քով կու դաս:

Եկուր ուրեմն, ինչպէս կը հաստատէ Սուրբն Բեռնարդոս. Աստուածածին պատրաստ է քեզ օգնելու: Ինքը խեղճ մեղաւորաց սանդուղն, վերահասն ըլլալով զանոնք մեղմիւ եւ առանց յոգնութեան վեր կը հանէ, կը տանի Աստուծոյ քով:

Եկուր ուրեմն, Աստուածամօր քով եկուր, առանց վախնալու եկուր: Ոչ

սրտին մէջ, ոչ գէմքին վրայ պիտի նշմարեալ կամ գտնեալ այնպիսի բան մը, որ նոյն իսկ հեռուէն հեռու քիչ շատ նմանի խտութեան կամ սուսուկի: Քաղցրութուն քաղցրն է: Հեղեթութուն հեղն է: Ամենուն կու տայ կաթը, որ կը սնուցանէ, կը զօրացնէ, բուրթը որ կը պատապարէ ցուրտէն: Աւետարանը ծայրէ ծայր թղթատէ եւ տես նայիմ կրնաս անոր մէջ գտնել գաղափար մը, որ ցուցնէ թէ Աստուածածին ունեցած ըլլայ խտութիւն, անգթութիւն կամ անհամբերութիւն: Ոչ երբէք: Ընդ հակառակը, մեր Տիրամայրն Մարիամ ամենուն կը բանայ իր սղորմութեան թեւերն ու գիրկը. որպէս զի ամէնն ալ վայելեն իր շնորհքները: Գերիները կ'ընդունին աղատութիւն, հեւանդները՝ առողջութիւն, տրտմեալները՝ մխիթարութիւն, մեղաւորները՝ ներում, արդարները՝ շնորհք եւ հրեշտակներն ու բնութեայններն ուրախութիւն:

Գիմնը, երթանք ուրեմն անոր քով, իյնանք անոր ոտքը: Չբաժնուի՞նք իրմէ, թող չտանք զինքը մինչեւ որ պարգեւէ մեզ իր օրհնութիւնը:

Մարիամ Մայր զիս պաշտպանող
փառաւորանս է:

Իրեն իբր յանցաւոր ծանցցած ու գիտցած ամբաստանեալը պաշտպանելու համար պէտք է քաջասրտութիւն, պէտք է սէր, պէտք է ազդեցութիւն ունենալ:

Քաջասրտութիւն պէտք է դատաւորին առջեւ խօսելու համար, մանաւանդ եթէ վշտացեալն է նոյն ինքն դատաւորը: Քաջասրտութիւն պէտք է յանցաւորը դատապարտել տալու համար՝ մեծամեծ շահեր եւ անոր գէժ իրաւացի գանդատներ ու զօրաւոր փաստեր ունեցող ամբաստանողներուն առջեւ խօսելու համար:

Զինքը պաշտպանողին նուիրելու մեծ բան մը չունեցող, հապա միայն երախտագիտութիւն ունեցող, իսկ երախտագիտութենէն զատ բան մը չունեցող խեղճ յանցաւորին նկատմամբ պէտք է ունենալ սէր:

Վճիռը կտրելու պաշտօնն ու պարտքն ունեցող դատաւորին սիրտը մեղմացնելու եւ յանցաւորին ներում շնորհել տալու համար այդ դատաւորին վրայ պէտք է ունենալ ազդեցութիւն:

Ո՛վ Տիրամայր իմ Մարիամ, զոր
 ուրբերը կը կանչեն պաշտպանն ու փառ-
 տաբանն յուսահատելոց, երբ կը տես-
 նեմ որ խաչին քովը կեցած ես. եւ քու
 աչքերդ Աստուածային Որդւոյդ իմ
 վշտացուցած դատաւորին վրայ դարձու-
 ցած ես, երբ կը լսեմ որ ներում բառը
 կ'արտասանես. կարծեմ թէ վրաս կու գայ
 նոր հոգի մը, նոր կեանք մը: Աստահ ես,
 որ քու Աստուածային Որդիդ զքեզ չի
 մերժեր. քեզմէ երես չի դարձներ: Ինչէր կը
 պարտի քեզ: Ո՛րչափ կը սիրէ զքեզ: Ի՛նչ-
 պէս պիտի կարենար տրտմեցնել զքեզ:

Ով Տիրամայր իմ Մարիամ, լաւ գի-
 տեմ թէ չես կրնար զիս անմեղադիր կա-
 ցուցանել, արդարացնել: Բայց կրնաս
 ներում խնդրել, կրնաս մանաւանդ խոս-
 տանալ, որ առկէ վերջը պիտի ըլլամ
 աւելի հաւատարիմ, աւելի հնազանդ,
 աւելի ուշադիր: Այո՛, Աստուծոյ խոստա-
 ցիր, որ պիտի հսկեմ իմ աչքերուս եւ
 սրտիս վրայ: Խոստացիր, որ պիտի թո-
 դում զիս մեղքի տանող առիթներն եւ
 պիտի փախչիմ անոնցմէ: Խոստացիր, որ
 եկեղեցւոյ դրած բոլոր պատուէրները
 պիտի կատարեմ քաջասրտութեամբ:

Ո՛հ, այս անկեղծ խոստումներս որ-
 չափ կը մխիթարեն սիրտս: Աստուածա-
 մօրս Մարիամու ինձ հանդէպ տածած
 սէրը որպիսի յոյսերով կը լեցնէ սիրտս,
 կը զօրացնէ անձս:

Թ. ՅԲ

Մարիամ Մայր իմ նեցուկս է. հոն է իմ
 ամբողջ էութիւնս:

Անկում մ'ընելու, իյնալու վրայ եղող
 բան մը բռնող, կասեցնողին կ'ըսեն նիւ-
 թական նեցուկ:

Անկում մ'ընելու դժբախտութիւնն
 ունեցողն ինկած տեղէն ելնելու օգնու-
 ղին կ'ըսեն նեցուկ:

Նոր նոր անկումներու առջեւն առնու-
 ղին, վստահութեամբ քալելու օգնողին
 կ'ըսեն նեցուկ:

Դեռ մատաղ մանուկ եղած ատենս
 երկրաւոր Մայրս ինձ համար այս ամէն
 բաները կ'ընէր: Դողդալով քալած ժա-
 մանակս ամէն մէկ քայլափոխիս ձեռքէս
 կը բռնէր: Եթէ իյնայի, զարմանալի արա-
 գութեամբ մը զիս վեր կը վերցնէր: Ամէն
 մէկ առած քայլիս կ'առաջնորդէր ինձ:

Եւ դուն, Տիրամայր իմ Մարիամ,
նոյն բաները չէն, որ քանիցս անգամ
ըրեր ես հոգւոյս համար: Ինձ ներկայա-
ցող մեղաց առիթներէն եթէ զիս մեկ-
զի չառնէիր եւ զիս չհեռացնէիր անոնց-
մէ, մինչեւ հիմայ որչափ մեղքեր գոր-
ծած պիտի ըլլայի: Եթէ դուն քու
ներշնչութեանդ զիս ապաշխարութեան
ատենը, խոստովանարան տարած չըլ-
լայիր, որչափ երկար ժամանակ պիտի
ապրէի մեղաց վիճակին մէջ: Եւ երբ գոր-
ծած մեղքերս կը տեսնեմ, դողալու չեմ,
որ կամաւ թողած եմ իմ ակարութեանս
ընծայած նեցուկը: Առաւօտեան աղօթքն՝
ահա օրուան համար նեցուկ մը: Երե-
կոյեան աղօթքն՝ ահա գիշերային ժա-
մերուն համար նեցուկ մը: Այցելութիւն
Ամենասուրբ Հաղորդութեան՝ ահա սա-
րանայի փորձութեանց դէմ նեցուկ մը:
Վարդարանը՝ ահա մեղաց առիթներուն
դէմ նեցուկ մը:

Ո՛վ Ամենասուրբ Կոյս Մարիամ, առա-
ջուան ունեցած քրիստոնէական վարքս
ու կեանքս, ջերմեռանդական գործերս
կ'ուզեմ վերստին ձեռք առնել: Ինձ
օգնէ, որ ըլլամ հաւատարիմ:

Ժ. ՕՐ

Մարիամ Մայր կրնայ զիս արթայութիւն
տանիլ:

Քանի մ'օր կուզեմ խիստ մխիթարա-
կան մտածութեանով զբաղել եւ սիրտս
սփսփել:

Մարիամ Մայր կրնայ զիս արթայու-
թիւն տանիլ, որովհետեւ

Ա. Ամենասուրբ Կոյսն Մարիամ Առ-
աւօծոյ ամենէն աւելի հաւատարիմ,
արարածն եղաւ: Եւ ինքն առան-
ձինն զԱստուած աւելի սիրեց քան
ամէն սուրբերն 'ի միասին: Ինքն առան-
ձինն սիրոյ պատուիրանը կատարեալպէս
եւ լիովին կատարեց. սիրեց զԱստուած
բոլոր սիրովն ու սրտովը, բոլոր անձովը,
բոլոր զօրութեամբը: Սիրեց զԱստուած
որչափ որ արարած մը կրնայ սիրել:

Ասոր փոխարէն Աստուած ալ զինքը
սիրեց իր Աստուածային սիրոյ բոլոր կա-
րողութեամբը, որովհետեւ Աստուած
առատաձեռնութեան եւ բարեարու-
թեան մասին եւ ոչ մէկէն կ'ուզէ վար-
մնալ: Արդ՝ եթէ Աստուած Ամենասուրբ
Կոյս Մարիամը կը սիրէ, միթէ կրնայ
անոր բան մը մերժել: Օր մը Սրբուհի

Բրիգիտա լսեց, որ Յիսուս Բրիստոս իր Աստուածամօր կ'ըսէր. «Մայր իմ, զքեզ որչափ սիրելի գիտես. ուզածդ խնդրէ ինձմէ եւ ինչ որ խնդրես պիտի ընդունիս: Որովհետեւ, Մայր իմ, երկրի վրայ եղած ատենս դուն ինձ բան մը չմերժեցիր, չտալ չըրիր: Արդարութիւնը կը պահանջէ, որ հիմայ ինձ հետ երկինքը գտնուած ատենդ ես ալ բան մը չմերժեմ քեզ: — «Արդարութիւնը կը պահանջէ որ ես ալ...»: Այս ինչ միտի-թարական խօսք. կ'ըսէ Սուրբ Ալֆօնսոս Լիկուորի:

Մարիամ Մայր կրնայ զիս աքբայութիւն տանիլ. որովհետեւ,

Բ. Աքբայութեան Տիրոջ Յիսուսի Բրիստոսի Մայրն է: Աստուածամօր կուսին աղօթքները, կ'ըսէ Սուրբ Անտոն, Մօր մը աղօթքն ըլլալով Յիսուսի Բրիստոսի վրայ հրամանի մը զօրութիւնն ունին, պատուէրի մը տեղը կ'անցնին եւ հետեւաբար անկարելի է որ լսելի չըլլան:

Ամենաուրբ կոյսն Մարիամ, երբ մեզ համար բան մը խնդրելու ըլլայ, կ'ըսէ Դամիանցի Սուրբն Պետրոս, կերպով մը հրաման կու տայ քան թէ կ'աղաչէ: Իր

աղօթքը՝ ոչ թէ աղախինի մը, հապա Տիրուհիի մը, թագուհիի մը աղօթքն է: Ինչ որ Աստուած իր ամենակարողութեամբ կրնայ ընել, կ'ըսեն սուրբերը, իր աղօթքներով կրնայ նոյնն ընել Մարիամ Աստուածամայր: Անուն մ'ունի որ միայն իրեն կը վայելէ, միայն իրեն կրնայ տրուիլ: Այս անունն է Դիւ-ն-Ն-ի-արու աղբիւրն:

Ահա այսպիսի Մօր մ'է, որ պիտի աղօթեմ թէ ուրիշներուն եւ թէ ինձ համար: Եւ ինքզինքս քաջալերելու, զօրացնելու համար կրնամ մտքէս անցնել ու ըսել. Մարիամ Մայր կրնայ զիս արքայութիւն տանիլ:

ԺԱՆՈՐ

Մարիամ Մայր կրնայ զիս արքայութիւն տանիլ:

Ոչ միայն իր սիրոյն եւ հաւատարմութեան, ոչ միայն երկնից եւ երկրի թագուհի ըլլալուն համար Մարիամ Մայր կրնայ զիս աքբայութիւն տանիլ, այլ որովհետեւ,

Գ. Ինչպէս որ արդէն տեսայ ու հասկեցայ Ամենասուրբ Կոյսն Մարիամ զիս կը սիրէ: Եւ Սուրբ մը կ'ըսէ թէ Աստուածածին առանձինն՝ արքայութեան բոլոր հրեշտակներուն եւ բոլոր սուրբերուն միատեղ զմեզ սիրածէն՝ աւելի կը սիրէ զմեզ:

Եթէ Ամենասուրբ Կոյսն Մարիամ զիս կը սիրէ, տարակոյս չկայ, որ կ'ուզէ զիս արքայութիւն տանիլ: Աշխարհիս վրայ ինձ ցցուցած սէրը, ինչո՞ւս պիտի ծառայէր, եթէ վերջապէս զիս ձեռքէ պիտի ձգէր, երեսէ պիտի թողուր: Մէկը սիրել ըսելը, անոր կարեւոր եղած բաներուն ամէնէն օգտակարը սիրուած անձին տալ ըսել չէ՞ միթէ, սա պայմանաւ որ այդ բանը սիրողին ձեռքէն գայ, անոր կարողութեան եւ տրամադրութեան տակն ըլլայ: Արդ՝ երկինքէն աւելի աղէկ ի՞նչ ունիմ եւ ի՞նչ կրնամ ունենալ:

Ո՛չ, ո՛չ. Մայր իմ Աստուածածին, ես քեզմէ ոչ հարստութիւն կ'ուզեմ, ոչ փառք, ոչ յաջողութիւն: Իմ քեզմէ ուղածս երկինքն է: Յաւատնականութեան համար միայն երկինքն է, զոր ես կը խնդրեմ քեզմէ: Քու Աստուածային

Որդիդ եւ զայն քեզ հետ միասին վայելելնիս է իմ քեզմէ խնդրածս:

Գ. Մտածում մ'եւս կու գայ միտքս, զիս կը զօրացնէ եւ ինձ ըսել կու տայ թէ Մարիամ Մայր կրնայ զիս արքայութիւն տանիլ: Սուրբ Արփոնոս Լեկուորիի խօսքերն են, զոր կը յիշեմ. «Երախտագիտական օրէնքով եւս Մարիամ Մայր ստիպեալ է զմեզ փրկելու», եւ զմեզ արքայութիւն տանելու: Արգարեւ Մարիամ Աստուածածին իր ամէն ունեցածը մեր պատճառաւ եւ մեզ նկատմամբ չէ, որ ստացած է: Մեր պատճառաւ, նոյն իսկ մեր մեղաւորացս պատճառաւ չէ, որ բոլոր կանանց մէջէն ընտրուեցաւ Աստուածամայր ըլլալու համար: Եթէ զմեզ փրկելու համար, Աստուած մեզ նման մարդ ըլլալու աստիճանին զմեզ սիրած չըլլար, Մարիամ Մայր պիտի ըլլար, ինչ որ է հիմայ, այսինքն Աստուածամայր: Իր ընդունած շնորհքները պիտի ունենար: Իր հիմակուան վայելած աշնջափ վեհ ու վսեմ առանձնաշնորհմանց պիտի արժանանար:

Այս ամէնը գիտնալով, Տիրամայրնիս Մարիամ, կրնամ մեզ նկատմամբ ապերախտ

գտնուիլ, կրնա՞ր զմեզ դորովագուծ
սիրով չսիրել: Կրնա՞ր չաշխատիլ իր բո-
լոր կարողութեամբը, զոր իր Աստուածա-
մայրութեան տիտղոսը կու տայ իրեն:
Կրնա՞ր չաշխատիլ 'ի նպաստ անոնց, որ
ինքզինքնին իրեն կը յանձնեն: Ընդհակա-
ռակը, կրնա՞ր թոյլ տալ որ իրեն աղօ-
թողներէն նոյն իսկ մէկը դատապարտուի
եւ կորսուի յաւիտեան:

Ես ալ վստահութեամբ կ'ուզեմ ըսել
եւ նորէն ըսել. Մարիամ Մայր կ'ուզէ
եւ կրնայ զիս արքայութիւն տանիլ:

Ժ.Բ. ՕՐ

Մարիամ Մայր զիս արքայութիւն
պիտի տանի:

Մարիամ Մայր զիս արքայութիւն
պիտի տանի. որովհետեւ միշտ պիտի
սիրեմ զինքը, միշտ պիտի աղօթեմ եւ
ծառայեմ իրեն:

Ա. Միշտ պիտի սիրեմ զինքը: Սիրել
ըսելն ուրիշ բան չէ, եթէ ոչ մէկուն
նկատմամբ ունենալ այնպիսի զգացում
մը, որ զմեզ կը քաշէ եւ կը դարձնէ
գէպ ի անոր. որ մեզ կամաւ անոր վըայ

մտածել կու շտայ. որ զայն գոհացնելու
եւ անոր հաճելի ըլլալու միջոցներ փն-
տել կու տայ մեզ, որ յաւ զգալ կու
տայ մեզ, երբ կամաւ կամ ակամայ
անհաճոյ եղած ենք անոր:

Արդ՝ այս զգացումն ունիմ իմ Մա-
րիամ Տիրամօրս նկատմամբ: Ամենաբա-
րին Աստուած թոյլ տուաւ որ մատաղ
մանկութենէս այս զգացումը դնեն սրտիս
մէջ: Եւ Ամենաբարին Աստուած վշտա-
ցուցած ատենս իսկ, բոլորովին մասնա-
ւոր չնորհչով մը, այս զգացումը չնուա-
ղեցաւ եւ չմարեցաւ սրտիս մէջ: Եւ զիս
աղէկի դարձնող, Աստուծոյ հետ հաշ-
տեցնելու պատճառ եղողն ալ այս զգա-
ցումն է:

Անտարակոյս ես ալ լաւ գիտեմ:
Զգացումը 'ի բնութենէ շարժուել է,
հետեւաբար անկայուն ու փոփոխական:
Կը տկարանայ, կը փոփոխի, կը մարի,
կ'անհետանայ: Բայց Մարիամ Աստուա-
ծամօրս նկատմամբ զգացածս երբեք չպի-
տի փոփոխի երբեք չպիտի մարի եւ ան-
հետանայ: Որովհետեւ

Բ. Միշտ Մարիամ Մօր պիտի աղօ-
թեմ: Աղօթքը գերբնական սիրոյ սնունդն

է եւ կենարար կերակուրն: Աղօթքը՝ Մարիամ Աստուածամօրս հետ ունեցած խօսակցութիւնս է: Աղօթքը՝ չմեղանչելու կամ մեղաց վեճակէն ազատելու համար Մարիամ Տիրամօրմէս խնդրած Աստուածային օգնութիւնս է: Աղօթքը՝ վերջապէս շնորհք ընդունելու, փորձութեանց դէմ դնելու, իր պարտականութիւնը կատարելու համար հարկաւոր եղած կամքն, ոյժն եւ զօրութիւնն ունենալու մէկհաստիկ անվերպելի միջոցն է:

Մարիամ Աստուածամայրս, քո պատուոյդ համար կենացս բոլոր օրերն ըսելու աղօթք մը պիտի որոշեմ: «Առանց խոստովանահօրմէս հրաման առնելու ուխտ չեմ բնէր, բայց այս խոստումը քեզ կ'ընեմ իմ կամքիս բոլոր զօրութեամբը, ներքուստ զգացած կարողութեանս բոլոր ուժովը»:

Այո, ամէն օր կամ վարդարանը ամբողջովին կամ վարդարանէն դոնէ մաս մը պիտի ըսեմ: Ո՛հ, մաքուր սիրտ ունեցողներուն սրչափ սիրելի, սրչափ հաճելի եւ ախորժելի կու գայ այս աղօթքը: Կամ «Յիշեա...» աղօթքը պիտի ըսեմ. ցաւի եւ նեղութեան մէջ եղողներուն

համար սրչափ մխիթարական է այս աղօթքը: Կամ «Ո՛վ թագուհի եւ Մայր իմ...» պաղատանաց աղօթքը պիտի ըսեմ: Փորձութեանց մէջ ո՞վ զգացած չէ անոր զօրութիւնը: Ես այս աղօթքները պիտի ըսեմ քեզ նկատմամբ ունեցած սէրս սրտիս մէջ վառ պահելու եւ արծարծելու համար ո՞վ Ամենասուրբ Կոյս Մայր իմ Մարիամ:

Ժ Գ. Օ Ր

Մարիամ Մայր զիս արթայութիւն
պիտի տանի:

Այո, Մարիամ Մայր զիս արթայութիւն պիտի տանի, որովհետեւ ոչ միայն միշտ զենքը պիտի սիրեմ, ամէն օր իրեն պիտի աղօթեմ, այլ

Գ. Իրեն պիտի ծառայեմ հաւատարմութեամբ կենացս ամէն օրերը:

Ծառայ բառը՝ իր ընդարձակ առմամբն եւ բուն նշանակութեամբն է այն անձն, որ վարի ծայրը վարձատրութիւն մը տեսնելով՝ առանց Աստուծոյ օրինաց դէմ գործելու, ուրեմն առանց մեղքի, կամաւորապէս իր կարողութիւնները, իր

անդամները, իր մարմինը, իր ժամանակը կը դնէ ուրիշի մը տրամադրութեան ներքեւ՝ անոր ծառայութեանն եւ օգտին գործածելու նպատակաւ։ Առանց մեղքի՝ տրամադրել կրցած բաներուն ամէնը կը թողու ուրիշի մը։ Ահա այս պիտի ծառայական վիճակի մ'է որ ես կ'ուզեմ իմ անձս ենթարկել։ Ահա այս ծառայական պարտքն է, որ ես Մարիամ Տիրամօրս նկատմամբ կ'ուզեմ վրաս դնել։

Գիտեմ իր սրբութիւնն։ Ուրեմն երբեք բան մը չպիտի հրամայէ, որ Աստուծոյ օրինաց համաձայն չըլլայ եւ կէտ նպատակին ու վախճանը զիս սուրբ ընել, զիս արքայութիւն տանիլ չըլլայ։ Գիտեմ իր արդարութիւնը։ Ինձ երբեք բան մը չպիտի հրամայէ որ ինձ օգտակար եւ իմ կարողութեանս համեմատուած չըլլայ։ Բան մը չպիտի հրամայէ, որ իմ գերզաստանիս, իմ ընկերական դիրքիս, իմ վիճակիս պարտուց կողմանէ վրաս դրուած կամ ինկած պարտականութիւնները կատարելուս հակառակի կամ արգելք ըլլայ։

Գիտեմ իր բարութիւնն։ Ուրեմն իր հրամայածները զիւրացնող միջոցները,

հնարաւոր ընող շնորհքներն ինքն ինձ համար չընդունած բան մը չպիտի հրամայէ ինձ։ Աշխատութեանս միջոցին զիս պիտի քաջալերէ, ինձ խորհուրդ պիտի տայ, զիս պիտի զօրացնէ։ Իսկ աշխատութենէս վերջը միշտ պիտի վարձատրէ զիս։

Գիտեմ իր զթութիւնն։ Լիովին աղէկ չկատարած գործիս վրայ աչք պիտի գոցէ։ Ինձ պիտի օգնէ, որ աղէկ չկատարած գործիս պակասը լրացնեմ։ Եւ մանաւանդ երբ զիս հլու, հնազանդ եւ զղջացեալ սրտով տեսնէ, արժանացած պատիժս ինձ տալ չպիտի թողու։

Ահաւասիկ, ես քու ծառայութեանդ մէջ եմ։ Այս իմ ծառայութիւնս քեզ ցուցնելու համար հետեւեալ համառօտ աղօթքն այս օր բոլոր սրտանց պիտի բռնեմ եւ նոյն ջերմեռանդութեամբ պիտի կրկնեմ ամէն օր։

Ա Ղ Օ Թ Ք

Ով թագուհի եւ Մայր իմ. ես իմ անձս քեզ կը նուիրեմ եւ իմ անձնուիրութիւնս քեզ ցուցնելու համար այսօր կը նուիրեմ քեզ իմ աչքերս,

իմ ականջներս, իմ բերանս, իմ սիրտս,
 իմ բոլոր անձս: Եւ ըստ որում . քեզ կը
 պատկանիմ, Մայր իմ ամենաբարի, պա-
 չէ զիս, պահպանէ զիս իբր քու բարիքդ
 եւ քու սեպհականութիւնդ. Ամէն:

ԺՊ. ՕՐ

Մարիամ Մայր իմ նմանիլ ուզած օրինակս է:

Ո՛վ Տիրամայր իմ Մարիամ, թոյլ
 տուր հոգւոյ մը, որու ապաստանը, նե-
 ցուկը, պաշտպանն եւ Մայրն ես: Գիտէ
 եւ կը հասկնայ թէ որչափ զինքը կը
 սիրես եւ կ'ուզէ բոլոր սրտով սիրել
 զքեզ: Թոյլ տուր, որ խանդակաթ սի-
 րով եւ գորովով մը քեզ նայի, ինչպէս
 մանուկ մը, որ իր մօրը գիմացն կեցած
 անոր խօսքերը, զգացումները, ընթացքը
 եւ շարժումները կը քննէ, կը գննէ,
 կ'ուսումնասիրէ եւ կ'ուզէ անոր նմանիլ
 ամէն բանի մէջ:

Մէկուն նմանիլ ըսելով կը հասկնանք
 անոր ձայնը, վարուելու եղանակները,
 արտաքին կերպերն առնել, որչափ որ
 հնար է իրագործել զանոնք: Մէկուն
 նմանիլ ըսել կը նշանակէ մանաւանդ

անոր ուզածն ուզել եւ անոր սիրածը սի-
 րել: Մէկուն նմանիլ ըսելով կ'իմանանք
 նաեւ անոր ճաշակէն զատ ուրիշ ճաշակ
 եւ անոր սրտէն բղնած փափաքէն զատ
 տարբեր փափաք չունենալով իր սէրն
 ու գործին իր բարեկամին տալ եւ անկէ
 զատ ուրիշ բարեկամ չունենալ:

Ո՛հ, Մայր իմ Տիրամայր. այս ամոյշ
 մէջ միայն այդ է իմ ընել ուզածս եւ
 ընելիքս: Ատիկա այդպէս կ'ուզեմ, որով-
 հետեւ քեզ կը սիրեմ եւ կ'ուզեմ միշտ
 քեզմէ սիրուիլ: Եւ գիտեմ, որ սէրը
 միայն իրաբու շմանող կամ իրարու
 նմանիլ ջանացող սոսկ երկու սրտի մէջ
 կրնայ գտնուիլ: Ատիկա այդպէս կ'ուզեմ,
 որովհետեւ գիտեմ, որ զքեզ ամենա-
 սուրբ եւ ամենակատարեալ Աստուծոյ
 սիրելի եւ հաճելի ընող առաքինու-
 թիւններ ունիս: Ես ալ այդ առաքի-
 նութիւններէն գոնէ մի քանին կ'ուզեմ
 իրագործել եւ իմ վրաս ցուցնել ար-
 դեամբ, որով կարենամ ես ալ հաճելի
 ըլլալ Աստուծոյ: Ատիկա այդպէս կ'ու-
 ղեմ, որովհետեւ ես քուկը եմ, քու
 զաւակը եմ. որ տարիքի մէջ ալ գտնուիմ
 թող գտնուիմ: Գողգոթայէն 'ի վեր

ամէնքս ալ քու զաւակներդ ենք: Քու ծառադ եմ եւ արդարութեան տեսակէտով ու երախտագիտութեան նկատմով ստիպուած եմ քեզ տալ կեանքս, զոր ունիմ այս ժամուս, կեանքս, զոր կարելի է Աստուած ինձ թողած է քու ինձ համար բրած աղօթքներուդ եւ բարեխօսութեանդ պատճառաւ:

Այս ամսուան մէջ ջերմեւանդական հրահանգներուն կանոնաւորապէս գալու եւ ինձ տուած ու այսուհետեւ տալիք ամէն խրատուցդ եւ ազդարարութեանցդ հըլ, հնազանդ ըլլալու խոստումս կը նորոգեմ վերստին:

ԺԵ. ՕՐ

Մարիամ՝ Մայր իմ օրինակս է:

Աստուածածին եւ աղօթք:

Ամենասուրբ Կոյսն Մարիամ՝ անդուանդադար կ'աղօթէր: Իր կեանքը ջերմեւանդական հրահանգաց շարք մը կը կալմէր: Աղօթքէր միշտ եւ հանապազ նոյն իսկ սովորական եւ առտնին գործեր կատարելով:

Աղօթք ըսածնիս Աստուծոյ ուղղուած գովաբանութեան, շնորհակալութեան կամ սիրոյ խօսքը չէ միայն: Այո՛, ասոնց ամէնն է, բայց մանաւանդ Աստուծոյ եւ մարդու հոգւոյն միջեւ եղած սովորական յարաբերութիւնն է, որ իր մօրմէն չբաժնուող տղուն կեանքէն աւելի լաւ կերպով ներկայացնող բան չկայ աշխարհիս երեսը: Մանուկն իր մօր վրայէն չի հեռացներ իր աչքը, իր մօրմէն չի բաժնուիր, նոյն իսկ իր զօսանաց եւ զուարճութեանց ժամանակ: Խելքը, միտքը, սիրտը իր մօր հետ է միշտ: Եթէ մանուկը հանգստանայ, կամ մօրը գիբկը կամ մօրը հագիստ առած անկողնոյն քովը կը հանգչի: Նոյն բանն է Աստուծոյ եւ Ամենասուրբ Կուսին Մարիամ Մօր համար:

Մարիամ Աստուածամօր աղօթքն՝ անոր շրթունքէն ելած ատեն պարզ էր: Անոր աղօթքին թէ խօսքերը պարզ էին եւ թէ զգացումները: Ամենասուրբ Կոյսն Մարիամ կը պաշտէր զԱստուած եւ իր երկրպագութիւնն կը մատուցանէր Աստուծոյ: Կը սիրէր զԱստուած եւ իր սէրը կը ցուցնէր Աստուծոյ: Շնորհակալ

կ'ըլլար Աստուծոյ եւ իր զգացածին պէս իր շնորհակալութիւնը կը յայտնէր Աստուծոյ: Ո՛հ, Ամենաբարին Աստուծոյ հետ վարուած ատեննիս այնպէս բարակէն բարակը փնտռելու հարկ չկայ: Ունենանք պարզութիւն ներքին, ունենանք պարզութիւն արտաքին: Աստուածածին կ'աղօթէր շատ մեծ յարգանք եւ համեստութեամբ, բայց իր վրայ այնպէս ցուցմունք կամ արուեստականութիւն, խստութիւն եւ տարօրինակ սովորութիւններ չէին նշմարուիր: Իր գէմքին հանգարտութիւնն, իր ճակտին պայծառութիւնն, ամէն բանի մէջ իր ցուցած խաղաղութիւնը զինքը տեսնողներուն բաւ կու տար: Մարիամ Տիրամայր կ'ապրէ եւ կը խօսի Աստուծոյ հետ:

Ամենասուրբ Կոյնն Մարիամու աղօթքը կանոնաւոր էր: Աստուծոյ հետ մանաւոր խօսակցութեան ժամեր որոշած էր իրեն: Եւ այս ժամերէն մին զալուն պէս կը թողուր այն ամէն զբաղումները, զորս բնիկութիւնն եւ կամ վեճակին պարտքը իր վրայ իբր բեռ չէր դնէր. ու կ'ըսէր ինքիրեն. «Ժամ է աղօթելու. կենալ չ'ըլլար. Աստուած կը սպասէ ինձ»:

Ո՛հ Աստուածամայր իմ Մարիամ, ես ալ վերջապէս ե՞րբ պիտի աղօթեմ քեզ նման: Ե՞րբ աղօթքն ինձ համար եւս պիտի ըլլայ զբաղումներուն ամենալուրջն, ամենակարեւորն, ամենաօրերին:

Ժ. Զ. Օ Ր

Մարիամ Մայր իմ օրինակս է:
Աստուածածին եւ իր ընտանիքը:

Մարիամ Աստուածամայր կը ճանչնար մանկան մը իր ծնողաց նկատմամբ ունեցած պարտքը: Դեռ ինքը շատ պզտիկ եղած ատեն բաժնուեցաւ իր հօրմէն եւ իր մօրմէն: Բայց ոչ միայն իր սրտին մէջ կը պահէր անոնց սիրոյն եւ գոբովին յիշատակն, այլ նոյն իսկ անոնց գէմքը կու գար կը պատկերանար իր աշաց առջեւ: Ո՛չ, ոչ, Աստուած չ'ուզէր, որ ծնողքները մոռցուին:

Մարիամ Աստուածամայր կը յարգէր իր ծնողքը: Ո՛հ, զինքը տեսնելու համար իր հօրն ու մօրը տաճար եկած ատեն այդ երջանիկ ժամերուն անոնց առջեւ Ամենասուրբ Կուսին ցուցած յարգանաց զգացումներն ո՛վ պիտի կարենայ մեզ պատ-

մէլ ու ըսել: Անոնց խօսքերը որչափ ուշադրութեամբ մտիկ կ'ընէր: Իր ծնողաց ըսածները գնահատելը ինչպէս արէի մը անոնց ալ կը ցուցնէր: Որչափ հլու եւ հնազանդ էր անոնց կամաց եւ փափքանաց:

Մարիամ Աստուածամայր կը սիրէր իր ծնողքը: Բայց կը սիրէր այն գորովալից սիրով, որով մեր սիրած անձերնուս, սիրականներնուս մօտ գտնուած եւ բնկերութիւնը վայելած ատեննիս մեր ուրախութենէն սրտերնիս կը խայտայ ու կը տրոփէ: Կը սիրէր այն հաճոյարար եւ գորովական սիրով, որ ամէն ցաւոց ինչպէս նաեւ ամէն ուրախութեանց մասնակից կ'ըլլայ: Կը սիրէր այն հանճարեղ սիրով, որ միջոցներ փնտռել կու տայ միշտ անոնց հաճելի եղածը գուշակել եւ գտնելու համար: Կը սիրէր այն զթութեան սիրով, որ քաջալերելու, մխիթարելու միջոցներ փնտռել կու տայ: Աերջպէս կը սիրէր այն գերբնական սիրով՝ որ անոնց համար աղօթել կու տայ ամէն օր, որ մինչեւ իսկ մեղմօրէն կ'երթայ բարութեամբ, անուշիկ խօսքերով եւ նոր նոր բարեգործութեամբ անոնց կ'իմացնէ իր

Պաշտքը եւ կը զգացնէ իր տրամադրութիւնները, կը նպաստէ անոնց սրբութեանը:

Ո՛հ, եթէ գեռ հիմակ ծնողքս մեռած չե՞ն եւ իրենց ներկայութիւնը վայելելու բարեբախտութիւնն ունիմ, ո՞վ Տիրամայր իմ Մարիամ, ես ալ քու օրինակիդ հետեւելով անոնց նկատմամբ պիտի վարուիմ յարգանքք եւ սիրով: Իսկ եթէ մահն եկած, զանոնք ինձմէ բաժնած է, պիտի աղօթեմ անոնց հոգւոյն համար:

Ամենասիրելի ծնողք իմ, որոնց կարելի է ցաւ պատճառած եմ շատ անգամ, ինձ ներեցէք: Եւ եթէ այսօր ինձ հնարաւոր ըլլայ, ձեր փափաքանաց հանգէպ ունեցած ակնածութեամբս, գոնէ աղօթքնեւորվս պիտի հետեւիմ Ամենասուրբ Կուսին Մարիամու օրինակին այն ամէն յարաբերութեանց մէջ, զոր ունեցաւ իր ընտանեաց նկատմամբ:

ԺԵ . ՕՐ

Մարիամ Մայր իմ օրինակս է:
Աստուածածին եւ իր մեծերն ու մեծաւորներն:

Ամենասուրբ Կոյսն Մարիամ երջանիկ էր միշտ մէկէ մը կախում ունենալուն

առթիւ: Վերջը վերջը երբ Յիսուսի քրիստոսի բերնէն՝ ոչ թէ ծառայութիւն ընդունելու, հապա ծառայութիւն մատուցանելու եկայ խօսքերը լսեց, հոն դուռ եւ ծանչցաւ միշտ իր սրտին խորը զգացած զգացումները: Հպատակութեան պիտի չէր ուրիշէ մը կախում ունենալու այս զգացումն է, որ աւելի ճշտութեամբ կը ցուցնէ մարդու սրբութիւնն ու կատարելութեան աստիճանը:

Աստուած իմ, մեր ամենուն վրայ կը գտնուի հպարտութիւն: Ամենասուրբ Կոյսն Մարիամ պղտիկ եղած ատենը տաճարին մէջ ունեցաւ մեծեր: Վերջերը Հայր Յովսեփայ իշխանութեան տակ դրաւ ինքզինքը: Բոլորովին վերջը Յիսուս քրիստոս երկինք համբառնալէն յետոյ, զնաց ինքզինքը դրաւ Յովհաննէս առաքեալին իշխանութեան տակ եւ կ'երթար կանոնաւորապէս անկէ կ'ուզէր ու կ'ընդունէր Ամենասուրբ Հաղորդութիւնը յարգանքով:

Աստուածածին իր մեծերուն անձին մէջ կը տեսնէր զԱստուած, որ իր իշխանութիւնը հաւորդած է անոնց: Այս բարի տրամադրութեամբ իր մեծերուն

հրամանները կատարելով, գործադրած կ'ըլլար նոյն ինքն Աստուծոյ կամբը: Միթէ Հոսեամբ զՅիսուս, որ ամէն պարագաներու եւ ամէն բանի մէջ միշտ կը հնազանդէր իր անոր հրամայածներուն: Այս յիշատակը՝ հնազանդութեան նկատմամբ սրչափ անհուն գործով, անբաւ սիրով լեցուցած ըլլալու է իր անձը:

Ո՛վ Յիւրմայր իմ Մարիամ, Յիսուսի հնազանդութեանն եւ քու հնազանդութեանդ յիշատակը միտքս ձգէ շատ անգամ: Զըլլայ որ գլուխ քաշեմ: Մի թողուր, որ երբեք բացարձակ անկախութեան, ազատութեան մէջ թողուիմ ու կորսուիմ: Ո՛հ, տուր ինձ, Մայր իմ Ամենաբարի, տուր ինձ, որ հոգեով մարմնով, բոլոր սրտով հնազանդուիմ թէ Սուրբ եկեղեցւոյ վարդապետութեանց եւ թէ Որբազան Քահանայապետին խօսքերուն: Մանաւանդ այս երկուքին հանդէպ անանկ մէկ հնազանդութիւն մ'ունենամ, որ երբեք յանդգնութիւն չունենամ, նոյն իսկ մտքէս չանցնեմ քննել, գատել, վիճել, վիճաբանել անոնց վճիռներն ու որոշումները: Ընդհակառակն

անոնց ամէն սորվեցուցածին բեւժ միշտ.
կ'ընդունիմ եւ կը հաւատամ:

ԺԲ. ՅՐ

Մարիամ Մայր իմ օրինակս է:
Տիրամայրն Մարիամ եւ Աստուածային կամըր:

Սրբոյն Փրանկիսկոս Սալեզացւոյն սրտին
սա նկարագրական պատկերը Աստուա-
ծամօր Կուսին սրտին մէկ ցոլացումը չէ:
Մտիկ ընենք. Հաւասարապէս կը սիրէր
անուշը եւ լեղին, հանգստութիւնն եւ
տաժանելի աշխատութիւնը: Լիովին կը
դնահատէր մաքուր սէրը, իսկ կ'արհա-
մարհէր կեանքն ու մահը: Եւ ասոնցմէ
մին միւսէն վեր չէր դասեր, կամ մէկուն
սերտիւ յարելու համար միւսէն չէր խոր-
շեր, մինչեւ որ Աստուծոյ յաւիտենա-
կան մեծփայեւթութիւնն՝ իրեն հա-
ճելի եղածը չյայտնէր անոր: Որով-
հետեւ երբ Աստուծոյ կամըր յայտնուէր
իրեն, ո՛հ, այն ատեն որոշումը կ'առնէր
անմիջապէս:

Եւ այս ամէնը ներքուստ կը զգար
առանց վըդովման, առանց այդպէս
"կ'ըլլայ" կամ "չըլլար" ըսելու, առանց

հակառակութեան մէյ մը "այո՛" մէյ մը
"ոչ"ի. հապա ամենայն հեղութեամբ
եւ հանդարտութեամբ: Այո՛, ամենայն
հեղութեամբ, առանց երկբայութեան
ինչպէս նաեւ առանց դժկամակութեան:

Սելովմա աւագանին ջուրերը, կ'ըսէ
Սուրբ Գիբբը, կը վազէին առանց ձայն
հանելու, այսինքն այնպէս անշմա-
րելի կերպով մը կը հոսէին կ'երթային,
որ կարծես թէ ջուրերը աւելի կը ծփային
քան թէ կը վազէին: Այդ աւագանին
ջուրին երեսը հազիւ հազ ծածանում մը,
ծփում մը կը տեսնուէր: Նմանապէս
Աստուծոյ կամաց եւ հաճոյից նկատմամբ
ունեցած իր համակերպութիւնն այնչափ
հեղեկ մեղմիկ, այնչափ լռիկ մնչկի կ'ըլ-
լար, որ ամենափոքրիկ կարկաշ մ'անգամ
չէր լսուեր. սրտի ամենաթեթեւ փոփոխ-
մ'անգամ չէր նշմարուեր: Այսու հան-
դերձ ամենափափուկ եւ ամենազգայուն
սիրտ մը կը կրէր:

Այս ամէնը Սրբոյն Սալեզացւոյն սրտին
համար ըսուած է, բայց, ո՛ր մայր իմ Մա-
րիամ, քու սիրտդ այսպէս հանդարտ է,
եւ եւս առաւել: Ես քու սիրտդ ուրիշ
կերպով չեմ կրնար երեւակայել, եթէ

ոչ միշտ աչքդ եւ երեսդ երկինքի կողմը
դարձուցած, կամքդ ու սիրտդ միշտ Աս-
տուածային կամաց հպատակեցուցած: Ինձ
համար եւս ընդունէ նոյն շնորհքները:

Քեզ պատահած յաջողութիւնները եւ
ձախորդութիւնները կ'ընդունէիր խաղա-
ղութեամբ եւ սրտի հանդարտութեամբ,
որովհետեւ զիտէիր թէ ամէն ալ կը
պատահէր Աստուծոյ հրամանաւ: Ամէնը
կ'ընդունէիր փստահութեամբ, որովհետեւ
զիտէիր թէ ինչ որ Աստուծոյ կողմանէ
պատահէր բարի էր եւ իրաւացի: Ամէնը
կ'ընդունէիր երջանկութեամբ, որովհետեւ
զիտէիր թէ զայն ընդունելով Աստուծոյ
հաճոյք պատճառած կ'ըլլաս: Անտարա-
կոյս Աստուած քեզ յայտնած ըլլալու է
վերջը Յիսուսի շրթներէն ինկած սա-
խստ քաջալերական եւ զօրացուցիչ
աղօթքը. «Եղեցին կամք քո որպէս յեր-
կինս եւ յերկրի»:

Ո՛վ Մայր իմ Մարիամ, տուր ինձ
Աստուծոյ կամաց համակերպելու սէրը:
Տար որ սիրիմ Աստուծոյ կամքը: Միթէ
աւելի երջանիկ չե՞մ ըլլար թիւ է թողում,
որ միշտ անհունապէս բարի եղող նա-
խախնամութիւնը գործէ յիս:

ԺԹ. ՕՐ

Մարիամ Մայր իմ օրինակս է: — Աստուա-
ծածին եւ Ամենասուրբ Հաղորդութիւնն:

Սուրբ առաքելոց անմահ պատարագ
մատուցանել սկսելէն 'ի վեր Մարիամ
Աստուածածին ամէն օր կ'ընդունէր Ամե-
նասուրբ Հաղորդութիւնը: Բանիրուն եւ
բանիմաստ մարդոց բոսձին նայելով՝
Հաղորդութեամբ ընդունած Յիսուսի
Քրիստոսի մարմինն իր կուրծքին ու սրտին
մէջ Հաղորդութեան տեսակաց ներքեւ
առանց ապականելու կը մնար մէկ հա-
ղորդութիւն առած օրէն մինչեւ միւս
հաղորդութիւն առած օրը:

Այս մխիթարական եւ բարեպաշտ
մտածումները ճրպիսի պայծառ լուսերով
կը լուսաւորեն իմ միտքս: Մարիամ
Աստուածամօր սիրտը ու հոգին Յի-
սուսի Քրիստոսի կենդանի տապանակն է
մշտնջենաւորապէս: Յիսուս Քրիստոս միշտ
եւ հանապաղ կը գործէր այս հոգւոյ մէջ:
Անոր կամքը օրէ օր աւելի կը համակեր-
պեցնէր Աստուծոյ կամայքը, այնպէս որ
Աստուածածին ինքն ալ կը մտածէր մի-
այն Յիսուսի Քրիստոսի մտածածին վրայ,

կը սիրէր միայն Յիսուսի սիրածը, կ'ուղէր միայն Յիսուսի ուղածը:

Ասկէ զատ Յիսուսի փառաւորութեան վիճակին մէջ հիմակուան գործել չկրնալէր առաքինական գործերը Մարիամ Աստուածածին կ'իրագործէր իր կենացը մէջ: Աստուածամայր գործով կը համապատասխանէր Ամենասուրբ Հաղորդութեան մէջ Յիսուսի ունեցած խոնարհութեան վիճակին եւ խոնարհամտութեանը: Մարիամ Աստուածածին ներկայ չարչարանքներով եւ տառապանքներով կը համապատասխանէր Յիսուսի զոհողութեան վիճակին:

Յիսուսի անծանօթ եւ աշխարհքէ քաշուած կեանքը պատուելու համար Աստուածածին ինքզինքը կ'ոչնչացնէր եւ արտաքուստ մարդկային կերպարանք մը միայն թողելու, իսկ ներքուստ բոլորովին Յիսուսի Բրիստոսի փոխուած ըլլալու կը ջանար:

Ինչպէս որ Յիսուս Բրիստոս աղքատ է Ամենասուրբ Հաղորդութեան մէջ, նմանապէս Աստուածածին եւս աղքատ է, հոյն իսկ աւելի աղքատ է, քանի որ չքաւորութեան, իրական զրկման ու կա-

րօտութեան ինչ ըլլալը փորձով կը տեսնէ իր անձին վրայ: Յիսուսի Բրիստոսի նման ինքն եւս կը հնազանդի եւ եկեղեցւոյ ամենայեանի պաշտօնեային հնազանդելով Յիսուսի Բրիստոսի խորհրդաւոր հնազանդութեան կարծես ձիշդ նմանը կը ցուցնէ:

Ո՛ր Տիրամայր իմ Մարիամ, ինձ օգնէ, որ ես ալ քեզ նման հաղորդասիրական կեանք մ'անցնեմ: Իմ հաղորդութիւն առած օրերս աղօթքի, հնազանդութեան, Աստուածասիրութեան, ընկերսիրութեան, աշխատութեան, բայց Յիսուսի հետ եւ Յիսուսի սիրոյն համար տեսնուած աշխատութեան մէյ մէկ օր թող ըլլան:

Միշտ քեզ համար եւ քեզ հետ է, որ Սուրբ եւ անմահ սեղանին պիտի մօտենամ: Քեզ պիտի աղօթեմ Ամենասուրբ Հաղորդութենէն թէ առաջ եւ թէ ետքը:

Ի. ՕՐ

Մարիամ Մայր իմ օրինակս է: Աստուածածին եւ փորձանքներ ու աղէտներ:

Թող զիս, ո՛վ Տիրամայր իմ Մարիամ, որ քանի մ'օր միայն քու մանկութեանդ

կեանքը զննեմ, քննեմ եւ ուսումնասիրեմ: Այն ատենները զեռ Յիսուսի ներկայութեամբը քաջալերուած կամ յիշատակովը զօրացած չէիր: Այն ատենները մարդկային տեսակետով աւելի տկար կ'երեւայիր: Ուր ուրեմն ինձ տալիք դասերէդ եւ խրատներէդ աւելի պիտի զգացուիմ եւ անոնց հետեւիլ ինձ աւելի դիւրին պիտի գայ:

Ունեցար արդեօք, սպ Տիրամայր իմ Մարիամ, մանկութեան կենաց օրերուդ մէջ դուն եւս ունեցար այն տրամութիւնն կամ ձանձրութիւնն, որ կը ծանրանայ սրտիս վրայ եւ կը ծանրանայ այն աստիճան, որ կեանքը ինձ վերջին ծայր դժուար եւ ծանր կու գայ: Դուն ալ քաջեցիր արդեօք հոգւոյ եւ սրտի այն վիշտն ու տառապանքն, որ շատ անգամ աչքի արցունքը թափել կու տան ինձ: Ունեցար վերջապէս հակառակութեան օրեր, որ զիս տակն ու վրայ կ'ընեն շատ անգամ:

Այո՛, զաւակս, ատոնց ամէնն ունեցայ ի բաց առեալ այն ցաւերն, որ (ներգործական) հիմակուան մեղքի պատիժը կամ հոգւոյն մէջ մարդուս ներքին կիր-

քերուն հետեւանքն են: Իմ Անարատ Յղութիւնս ատոնցմէ զերժ ու ազատ կացուցած է զիս: Այո՛, ես ամենուն համառի: Ես ալ քեզ նման իմ վրաս փորձով տեսայ, թէ ինչ են եղեր սրտնեղութիւնները, հակառակութիւններն եւ խաբէութիւններն: Քեզ նման ես ալ չարչարանք քաշեցի: Խօսքս մանկութեանս ատեն քաջած չարչարանացս վրայ է: Անկէ ոչ դուրս ելլել, ոչ հեռուն երթալ կ'ուզեմ, ոչ ալ յիշել Գողգոթան լերան դուխը կրած նեղութիւններս, որոնց համար, լաւ գիտեմ, պէտքն ունեցայ բոլորովին մասնաւոր շնորհքի մը:

Արդ՝ իմ չարչարանքս ու տառապանքս, Աստուծոյ ուրիշներէն աւելի սիրած հոգիներուն, ուրիշներէն աւելի ուզած ծառայից կրածներուն ճիշդ նմանն եղան: Այո՛, ես ալ շինայուեցայ: Բայց միթէ չարչարանքը ամենուն օրական հացը չէ: Եւ միթէ առանց չարչարանքի անցած օր մը առանց արդիւնքի անցած օր չի պուրի:

Բայց, սիրելի որդեակս, իմ սիրտս նեղուած օրերն՝ ես Աստուծոյ կը մօտենայի աւելի սիրով, կ'աղօթէի աւելի ջերմ-

ռանդութեամբ, կը սպասէի աւելի համբերութեամբ: Մարդուս սրտին մէջ ծագած փոթորիկներն ալ օդին մէջ ծագածներուն պէս կը հանդարտին, կ'անցնին կ'երթան: Երբ քիչ շատ ծանր խօսք մը լսէի, խոնարհելու առիթ մ'ունենայի, նմանապէս ամէն անգամ որ խաչ մը, ցաւ մը, չարչարանք մը ներկայանար ինձ, ինքզինքս աշխատութեան կու տայի աւելի եռանդով: Կ'աղօթէի աւելի ջերմեռանդութեամբ: Աղօթքն, աշխատութիւնն, առաքինասիրութիւնը միշտ կը թողուն մարդուս գէմքին վրայ խնդութիւն, խղճմտանքին մէջ խաղաղութիւն, սրտին մէջ ուրախութիւն:

Ի Ա. Յ Ր

Մարիամ Մայր իմ օրինակս է:
Աստուածածին եւ հակառակութիւնը:

Երկար ատեն, ո՞վ Տիրամայր իմ Մարիամ, չկրցայ խելքիս տեղ բնել տալ, որ քու մանկութեանդ ատենուան ունեցած բնկերներուդ մէջ եւ վերջը հասուն հասակիդ ժամանակ քեզ հետ ապրող անձանց մէջ գտնուէին այնպիսիներ, որոնց սրտերը

դքեղ սիրած չըլլան: Դուռն որ այնչափ բարի ես, հնար էր, որ զքեզ ատէին: Դուռն որ այնչափ անձնուէր ես, հնար էր, որ քու ըսածդ ու բրածդ դատէին: Դուռն որ այնչափ ընկերասէր ու մարդասէր ես, հնար էր, որ քեզ հակառակէին:

Ո՛հ, Որդեակս, Յիսուս ինձմէ աւելի հեզ եւ խոնարհ, քաղցր ու անձնուէր, ընկերասէր ու մարդասէր էր: Այսու հանդերձ ունեցաւ թշնամիներ եւ հակառակորդներ: Ես ալ ունեցայ իմիներս: Ասով թող չեղրակացուի եւ չհասկցուի թէ զիս չսիրող անձինք չար էին: Ո՛չ: Միայն իրենց բնասրութիւնն իմինիս հակառակ ըլլալով՝ զիս տեսած ատենին կրնար վրանին նեղութիւն մը գալ: Հարկաւ աոոր պատճառն իրենք եւս չէին կրնար շատ անգամ հասկնալ եւ կարծես 'ի հարկէ ստիպեալ կը սկսէին ինձ հետ վարուիլ նուազ քաղցրութեամբ եւ վարուիլ նուազ մեղմութեամբ: Կարելի է ինձ նկատմամբ Աստուծոյ բարութիւնը նոյն իսկ երբեմն գէշին մեկնելով եւ Աստուծոյ՝ ինձ զրկած փորձանքները չտեսնելով կը կարծէին թէ իրենց զրկանք մ'եղած է, կամ երեսի վրայ թողուած

են: Իբեկնց ցաւն ու տառապանքն շատ անդամ արտաքուստ դժկամակութեամբ եւ սրտմտութեամբ կը յայտնուէին: Աւելի դժբախտ էին քան թէ չարասիրտ, ուրեմն արժանի ամէն արգահատանաց: Այս պատճառաւ շատ անդամ կ'աղօթէին անոնց համար:

Որդեակս, եթէ զքեզ չսիրող անձանց կողմանէ զրկանք մը տեսնես, անոնց դէմ ո՞ր մի պահեր: Աղօթէ անոնց համար եւ մատուցանել կրցած ծառայութիւններդ երբեք մի մերժեր անոնց եւ մի զլանար անոնցմէ: Չարի փոխարէն բարիք հատուցանել, ահա Աստուածային գործ մը, ահա մարդս՝ որդի Աստուծոյ ընող գործ մը:

Ի Բ. Օ Ր

Մարիամ Մայր իմ օրինակս է:

Աստուածածին եւ շարերը:

Երէկ, որդեակս, քեզ խօսեցայ այն անձանց մասին, որ զիս չէին սիրեր բնաւորութեան հակառակութեամբ եւ սրտիս ցաւ կը պատճառէին այս մերթ մահր եւ մերթ մեծ հակառակութիւններով, որ

ամենօրեայ կենաց մէջ շատ պատահական են եւ սովորական: Ասոնցմէ զատ կը դտնուէին ուրիշ անձինք, որոնց վարքին ու ընթացքին վրայ աւելի ցաւելու է մարդս: Այս վերջինները սատանային զրդումներուն եւ թելադրութիւններուն ահանջ դնելով՝ խօսքիս, գործքիս, կեցուածքիս, շարժումքիս եւ քալումքիս մէջ կը կարծէին տեսնել եւ գտնել այնպիսի դիտաւորութիւններ, զոր ես ոչ միայն չունէի, հապա մաքէս իսկ չէի կրնար անցնել: Երբեմն ալ նոյն իսկ ինձմէ հեռուները կը փախչէին, ինձ նկատմամբ դէշ կը խօսէին:

Ո՛հ, զանոնք այնպէս տեսնելով որչափ կը ցաւէի, որչափ կը մորմոքէր սիրտս: Այսու հանդերձ անոնց ամէն ալ կը կրէի համբերութեամբ: Երբեք բերնէս տրտունջ մը չհասնեցի, որով անոնց գործերը զատապարտած կամ յայտնաբերւամ: Անոնց նկատմամբ բարի եւ գովեստիք կը խօսէի եւ կրցածիս չափ անոնց կը մեղմացնէի կեանքն ու կենցաղավարութիւնը:

Ո՛հ, որդեակս, այնպէս վարուէ, եթէ Ամենաբարին Աստուած քեզ զրկէ այս-

պիտի փորձանք: Զքեզ չսիրող անձանց մասին եւս աղէկ խօսէ: Ամէն պարագաներու մէջ իսկ գովէ զանոնք: Ասիկա հրաշալի եւ դիւցազնական, շէտցուցիչ եւ սրտադրաւ գործ մը կատարելէն աւելի արդիւնաւոր է:

Քաց ասիէ, մի՛ զիտէ, քու բարութեամբդ եւ հեզութեամբդ, քու քաղցրութեամբդ ու համբերութեամբդ հնար չէ՞, որ անոնց սրտին վրդովումը հանդարտեցնես եւ յուզումները խաղաղեցնես, վերջապէս զանոնք բերես յանձնես Աստուծոյ:

Այլ հասկնա՞ս, որդեակս, ի՞նչ խոնարհութիւն, ի՞նչ անձնուրացութիւն պէտք է քեզ: Ինքզինքդ որչափ մոռնալու ես: Ինձմէ խնդրէ այս առաքինութիւնները:

Ի Ք, Օ Ր

Մարիամ՝ Մայր իմ՝ օրինակս է:

Աստուածածին եւ աղքատները:

Ո՛վ գթած եւ գորովակց՝ Տիրամայր, դուն աղքատները շատ սիրած ըլլալու ես: Աղքատաց սէրը նշան է ո՛չ միայն բարի սրտի մը, այլ եւ այն սրտին, ուր

Ամենաբարին Աստուած կը տիրէ բոլորովին:

Ա. Աղքատ են նախ անոնք, որ ապրելու համար պէտք եղած բաները չունին: Հարկաւ տրամադրութեանդ տակ գտնուածին չափով ունեցածէդ կու տայիր անոնց: Հարկաւ կը զգայիր, որ բարիք մը առանձինն վայելելը լիովին վայելել չէ, հապա միայն կիսատար: Քանիցս արիւթեամբ մերժած ըլլալու ես արժանացած վարձատրութիւնդ կամ շնորհալի ընծայ մը կամ աչքառու պարգեւ մը, զոր կը շնորհէին բարեկամներդ ու ազգականներդ: Անշուշտ անոնցմէ խնդրած ըլլալու ես, որ մոռնան զքեզ, իսկ հոգան աղքատները:

Քանիցս տան մէջ ժողոված ըլլալու ես այն հազար ու մէկ փոքրիկ առարկաները, չնչին օեպուած, սոքի տակ գացած բաներն, որ անոնցմով ալ բոժին հանես աղքատաց: Քանիցս աղերսանօք խնդրած ըլլալու ես որ աղքատաց բաշխուելու ողորմութիւնները տաս դուն անձամբ, քու ձեռքովդ: Այս մարդասիրական գործերը կատարած ըլլալու ես սրպիսի բարութեամբ, սրպիսի համես-

տութեամբ: Եւ նիւթական ողորմութեան հետ աղքատաց տուած ըլլալու ես նաեւ հոգեւոր ողորմութիւնն, որու մարդուս հոգին այնչափ կը փափաքի շատ անգամ:

Ո՛հ, Տիրամայր իմ Մարիամ, ես ալ կրնամ քեզ նման ընել: Տուր ինձ աղքատասիրութեան ու ողորմածութեան շնորհքները: Այսօր քու սիրոյդ համար անձէս բան մը պիտի կտրեմ եւ պիտի տամ աղքատաց:

Ի Պ. Օ Ր

Մարիամ Մայր իմ օրինակս է:

Աստուածածին եւ տրամալու վշտացեալները:

Աղքատ են ոչ միայն անմէք, որ երկրաւոր բարիքներէ զրկուած են, այլ տրտեալ ու վշտացեալներն եւս:

Բ. Մխիթարութեան եւ ուրախութեան պէտք ունեցող սրտերն եւս մէյ-մէկ աղքատներ են: Եւ սրտով ու վշտացեալ աղքատները խիստ բազմաթիւ են եւ անհամար:

Տղոց մէջ կը գտնուին անոնցմէ: Ոմանք իրենց ընտանիքէն հեռուն կը գտնուին:

Ուրիշները իրենց մայրը կորսնցուցած եւ որբ մնացած են: Միւսները ենթարկուած են երեսի վրայ ձգուելու, հետեւաբար գգուանքէ զուրկ մնալու: Այս մխիթարութիւնները չունենալուն համար սրտերնին կը տրտմի: Ո՛հ, Տիրամայր իմ Մարիամ, որբերն ու երեսի վրայ թողուած անտէրները սրչափ սիրած ըլլալու ես:

Սրտերնին վշտացեալ անձինք ծնողաց մէջ եւս կը գտնուին: Ասոնք սրչափ ցաւ ու նեղութիւն կը կրեն, երբ կը տեսնեն թէ իրենց զաւակները գերեմք երեսի վրայ կը թողուն: Կարելի է, աւաղ, անգործութեան կամ ապերախտութեան ճամբան ձեռք կ'առնեն: Եւ կամ մահը կու գայ եւ իրենց տղաքը կը կորդէ: Ո՛հ, Տիրամայր իմ Մարիամ, ի՛նչ աղէկ գիտցած ըլլալու ես այս խեղճ մայրերը, ծնողքները մխիթարելու ճամբան ու միջոցն:

Ջերմեռանդ անձանց մէջն ալ կը գտնուին աղքատներ: Եւ նոյն ինքն Աստուած է, որ իր նախախնամութեան մէկ զաղանկով զանոնք կը զօրէ ամէն մխիթարութենէ եւ ուրախութենէ:

Ո՛վ Տիրամայր իմ Մարիամ, այսպէս սրտի տազնապի ու ցաւի մէջ գտնուող

Հոգիներուն ահ ու սարսափը, ցաւ ու կսկիծն որչափ ամբօքած եւ մեղմացուցած ըլլալու ես: Հիմակ եւս եղբի մխիթարիչ վշտացելոց: Եւ եթէ այսօր քու խորանիդ, քու արձանիդ, քու պատկերիդ առջեւ տղայ մը, մայր մը, հայր մը, տրտմեալ հոգի մը դայ քեզ արօթէ, դուն մխիթարէ զինքը: Ո՛վ Տերամայր իմ Մարիամ, տղոց ցցուր քու գուլթիդ ու գորովանքդ. ծնողաց եւ ցաւ ու խաչ ունեցող անձանց ցցուր քու խոցեալ սիրտդ: Ամենուն լսելի ըրէ սա խօսքերը. «Քիչ մը ժամանակ եւս համբերէ եւ յետոյ երկինք»:

Ի Ե . Օ Ր

Մարիամ Մայր իմ օրինակս է:
Աստուածածին եւ հանգստեան ժամ:

Մարիամ Աստուածամօր կեանքը պարզ, հասարակ կեանք մ'էր: Այն անձն, որ անոր սրտին խորքերը մտած, հոգւոյն ներքինը թափանցած չէ, կամ անոր շրթունքներուն վրայի սովորական ժպիտին եւ կամ ճակտին վրայ փայլող խաղաղութեան պատճառը հասկցած չէ,

այն անձը Ամենասուրբ կուսին նկատմամբ որոշ եւ ճշգրիտ գաղափար մը չպիտի ունենար: Պարզապէս սովորական կին մ'է պիտի ըսէր: Շատէ շատ Աստուածածնայ համար ուրիշներէն աւելի հեզահոգի, քաջասիրտ, անձնուէր կին մ'է պիտի ըսէր: Բայց պիտի զարմանար, եթէ իրեն իմացուէր թէ Ամենասուրբ կոյսն Մարիամ է Աստուածամայր:

Մարիամ Աստուածածին կ'աշխատէր, կ'աղօթէր, կը հանգչէր ու կը հանգստանար: Եւ այս հանգստեան ժամերուն իսկ աղօթքով անցուցած ժամերուն չափ սիրելի եւ հաճելի էր Աստուծոյ: Ամենասուրբ կոյսն Մարիամ, իր մանկութեան ատեն, սիրով կը յօժարէր իր ընկերացն ուղածներուն եւ պահանջումներուն: Համբերութեամբ կը հանդուրժէր անոնց կամապաշտութեանը: Սիրով կը մասնակցէր անոնց անմեղ զուարճութեանց ու կը գոհացնէր զանոնք: Երբեք ծառայութիւն մը չէր զւանար կամ բարի խօսք մը չէր խնայեր: Մանաւանդ զբօսանաց կամ հանգստեան ժամ մը չէր անցներ առանց՝ գոնէ փոքրիկ թող ըլլայ՝ բարիք մ'ընելու:

Ամենասուրբ Կոյսն Մարիամ իր երկտասարդութեան ժամանակ միշտ կ'երեւար չափաւոր, զգուշաւոր, բարի, համեստ, շնորհալի, խոհեմ, մանաւանդ ընկերսիրութեան մասին փափուկ եւ ազնուասիրտ:

Մարիամ Աստուածածին Յիսուսի Մայր եղած ատեն իր սիրելի մանուկէն երբեք չէր զատուեր: Անոր քով կ'անցներ իր հանգստեան ժամերը: Անոր քով կը գտնէր իր գոնդակ աշխատութեանը թեթեւութիւն: Անոր քով եւ անոր հետ կը ժպտէր, օրինակ այն գորովալից եւ անձնազոհ յարգալից սիրոյ, զոր կատարելագէս զգալու համար ըլլալու է քրիստոնեայ մօր մը քրիստոնեայ զաւակն եւ քրիստոնեայ զաւկի մը քրիստոնեայ մայրը:

Ո՛վ Տիրամայր իմ Մարիամ, երբեք մտքէս մի ելլեր իմ հանգստեան ժամերուս մէջ: Ամենուն հետ հեղահոգի, յօժարամիտ, անձնանուէր, զգուշաւոր, ընկերասէր ըլլամ: Բարեք ընելու փափաքը միշտ թող տեսնուի ամէն գործոցս մէջ:

ԻՋ. Օ Ր

Մարիամ Մայր զիս կանչող ծայնն է:

Այս Մայիս ամսոյ առաջին օրը Աստուածամօրս Մարիամու խոստացայ, որ ամէն օր հաւատարմութեամբ գամ, մեծարեմ, յարգեմ զինքը: Իսկ երկրորդ օրը խօսք տուի հլու եւ հնազանդ ըլլալու: Եւ Աստուածամայրս խօսեցաւ սրտիս: Իմացուց ինձ իր սէրը, իր կարողութիւնը, իր գթութիւնը: Աստուածամայրս իմ իմացականութեանս խօսեցաւ իր առաքինութեանց մէջէն իմ կարողութենէս վեր չեղածներուն վրայ: Խօսեցաւ միայն իմ կատարելիք առաքինութեանցս վրայ: Ես ալ 'ի փոխարէն խոստացայ հաւատարմաբար անոնց օրինակին հետեւիլ: Ահա այսօր եւս կը լսեմ անոր ձայնն, որ զեւ կը կանչէ եւ կ'ըսէ.

Ա. Որդեակս, կը սիրեմ սիրոյ եւ վստահութեան զգացումներդ, կը սիրեմ քու յարգանքդ ու մեծարանքդ: Կը սիրեմ մանաւանդ իմ առաքինութեանցս հետեւելու համար բոլոր ջանքերդ: Բայց ասոնցմէ զատ ունիմ քեզմէ ուզելու բաներ: Կ'ուզեն իրապէս իմն ըլլալ. կ'ուզեն

ինքզինքդ ինձ տալ ամբողջովին, որպէս ղի տանիմ գքեզ տամ Յիսուսի Քրիստոսի: Այնպէս կիսկատարը չի բաւեր: Ինձ տուր ամբողջովին քու հոգիդ, քու մարմինդ: Ինձ տուր քու մարմինդ իր անդամներովն, իր զգացումներովը միատեղ: Ինձ թող քու մարմինդ զօրացնելու կամ տկարացնելու հոգը: Ինձ տուր քու հոգիդ իր կարողութիւններովը: Ինձ յանձնէ նաեւ քու առաքինութիւններդ եւ բարեգործութիւններդ, քու արժանիքներդ եւ երկնաւոր արդիւնքներդ: Անտարակոյս անոնց հաղորդուիլը կարելի չեղած մասը քեզ կը վերապահուի: Բայց մնացածն ինձ յանձնէ, որ անոնցմէ այլոց հաղորդուելը մասը տրամադրեմ Աստուծոյ Մեծագոյն փառացը:

Իմ հաւատարիմ զաւակներէս մին, Սուրբն Օգոստինոս ինձ տուած է «Աստուծոյ կենդանի կաղապարն» անունը: Եւ իրաւամբ ըսած է, քանի որ Մարդացեալն Աստուած կաղմուած է յիս: Մարդիկ եւս կրնան կաղմուիլ այդ եղանակաւ: Աստուած ինձմով մարդ եղաւ: Մարդիկ եւս ինձմով կրնան ըլլալ Աստուծոյ որդիք:

Որդեակս, մտածէ այս դաղափարիս վրայ եւ այս օրէ սկսեալ մտածէ սուրբերուն սա խօսքին վրայ: «Ինչպէս որ Աստուած երկինքէն երկիր դալու համար անցաւ Մարիամ Աստուածածինէն, նմանապէս հոգին չի կրնար երկրէս երկինք երթալ, եթէ ինքզինքն ամբողջովին չտայ Աստուածամօր, եթէ չանցնի Մարիամ Մօրմէ:»

Ի Է. Օ Ր

Մարիամ Մայր գիս կանչող ձայնն է:

Ինչպէս որ երէկ քեզմէ խնդրեցի, որ ինձ յանձնես քու մարմինդ ու հոգիդ, թող տուր, որդեակս, որ այսօր ալ քեզ ճանչցնեմ

Բ. Ինքզինքնին ինձ յանձնողներուն պարգեւած շնորհքներս:

1. Զանոնք կը զօրացնեմ: Ինձ կը պատկանին անոնց ամէն ունեցածներն ու ամէն բրածները: Հոգ կը տանիմ, որ ամէնքը բարի ըլլան: Գիտեն, որ ես քովերնին եմ: Կը յուսան, կը սպասեն, որ չբաժնուիմ իրենցմէ: Վստահ են, որ իրենց օգնութեան կը հասնիմ մասնա-

ւորապէս իրենց աղօթքի, աշխատութեան, հանգստեան ատեն: Անոնց քոյի եմ, որ միշտ առաքինութիւն մը գործել տամ անոնց, մէյ մը խոնարհութիւն, մէյ մը համբերութիւն, այս անգամ ընկերսիրութիւն, ուրիշ անգամ անձնագոհութիւն: Անոնց հետն եմ, երբ շարժաբանք կը կրեն: Գտնուած են մարդիկ որ սովորութեան զօրութեամբ եւ շնորհաց ազդեցութեամբ միշտ իրենց քով ներկայ կը տեսնեն զիս:

2. Զանոնք կը ներկայացնեմ Յիսուսին, որ հիմակ իմ ձեռքէս կ'ընդունի անոնց բոլոր բարեգործութիւններն ու բոլոր փափաքներն. իսկ անոնց մահուանէ վերջը՝ զանոնք դարձեալ իմ ձեռքէս պիտի ընդունի եւ տեղաւորցնէ արքայութեան մէջ: Միթէ Յիսուսի Մայրը չէմ: Եւ միթէ Յիսուս կրնայ մերժել իր Մօրը ծառայութիւն մատուցանողը, զայն սիրողը:

3. Անոնց կու տամ խաղաղութիւն եւ համբերութիւն, երբ ցաւ քաշեն: Միթէ կրնամ զանոնք չպաշտպանել: Հարկաւ փորձութիւններ պիտի ունենան, բայց զիս իրենց օգնութեանը կանչելու սովոր

րութիւնն ունենալուն համար, իրենց օգնութեան պիտի հասնիմ միշտ: Եթէ զիս կանչելը երբեմն մաքերնին չիյնայ կամ մոռնան, իրենց անկումները շատ ծանր պիտի չըլլան, մեծամեծ մեղքեր պիտի չգործեն: Պիտի ունենան պակասութիւններ, պիտի գործեն յանցանքներ, նիւրեւի մեղքեր: Բայց շուտով պիտի շտկեն իրենց յանցանքներն: Ինքզինքն ինձ տուողը կրնայ նիւթապէս թափառիլ, կրնայ սխալել, բայց իսկոյն պիտի ճանչնայ իր սխալն ու յանցանքը: Յամառութիւն չպիտի ընէ, չպիտի պնդէ: Վաքքը պիտի փոխէ: Պիտի դառնայ առ Աստուած: Պիտի նետուի Աստուծոյ գիրկը:

Այս նուիրատուութեան հիմն են հնազանդութիւնն եւ խոնարհութիւնն: Գուն ինքզինքդ ինձ տալու փափաքը չէմ զգար: Մանաւանդ որ ես ղքեզ ուղղակի պիտի տանիմ Միածին Որդւոյս, Յիսուս փրկչի Ամենաուրբ Սիրտը պիտի մօցնեմ: Հոն միայն հնար է գտնել խաղաղութիւն, բերկրութիւն, երանութիւն:

Ի Ը. Օ Ր

Մարիամ՝ Մայր զիս կանչող եւ ինձ առաջ-
նորդող ձայնն է։

Որդեակս, կ'ուզեն այսօր ընդհանուր
գաղափար մ'ունենալ քեզմէ խնդրած
նուիրատուութեան մասին։

Գ. Ինքզինքը Մարիամ Աստուածամօր
տալ ըսելն ուրիշ բան չէ, եթէ ոչ

1. Իր բոլոր գործերը կատարել Մա-
րիամ Աստուածամօր հետ, ինչպէս որ
ինքը պիտի ընէր, եթէ գտնուէր մեր
գտնուած պարագաներուն մէջ, եթէ
ունենար մեր ունեցած պարտականու-
թիւնները։

2. Իր ամէն գործերը կատարել ընդ
հովանաւորութեամբ Տիրամօր կուսին։
Ատենօք մեր շատ պղտիկ եղած ժամանակ,
մեր մօր ակնարկը մեր վրայ եղածին ճիշտ
նմանը կրնանք համարիլ։ Ուրեմն անոր
մայրական ակնարկին ազդեցութեան ներ-
քեւ գործենք միշտ։

3. Մեր բոլոր գործերը Աստուածամօր
միջոցաւ կատարենք։ Այսինքն լմցնելուս
պէս՝ մեր ամէն գործերը յանձնենք անոր
չէնքը, որպէս զի նախ սուրբ ընէ զանոնք։

եւ Յիսուսի Քրիստոսի ներկայացնելէ յե-
տոյ, իր ուղածին պէս արամադրէ։

Բարեպաշտ Թովմաս Գեմբացին այս
վարդապետութիւնը բացատրեց, ընդ-
լայնեց հետեւալ անուշիկ խօսքերով։

Ուզելով, յետ Յիսուսի,
Պարտիլ համայն Մարեմայ։

Եւ տալ փրկչիս սիրտս հոգիս,
Նուիրեմ զանձն իմ եւ Վրկայն։

Առաջնորդն իմ եւ վրկայն
Գլտնեմ յանձին Մարեմայ։

Ուզելով մըտածել միոյն,
Լինել հաճոյ Մարեմայ,

Արշալոյսին լիաբերան

Անունն երգեմ Մարեմայ։

Ընտրեմ ինձ զերթ վահան

Սիրտն Անարատ Մարեմայ։

Խընդութիւնս եւ բերկրութիւնքս

Թողում համակ Մարեմայ։

Գետոց պէս աշաց արցունքս

Ցուցնեմ ես տոսկ Մարեմայ։

Երբ գան ինձ փորձանք, վըտանք,

Փախչիմ 'ի գիրկն Մարեմայ։

Ունիմ տուայտանք, տառապանք,

Աչերս յեռում Մարեմայ։

Իմ սիրոյս երգն ու յանկերգն

Են փառքերն իսկ Մարեմայ,
 Զիս գըգուեն թող միայն սուրբ ձեռքն
 Շընորհաբուղեն Մարեմայ,
 Գիշերն իսկ սիրտս հալ՝ 'ի սէր
 Ատուածամօրս Մարեմայ
 Չնընջեմ ես ուրեմն 'ի Տէր,
 Ի մէջ բազկացն Մարեմայ:
 Ի ժամուն իմոյ մահուան
 Մտանեմ 'ի Սիրտն Մարեմայ:
 Թող կարգան շիրմիս վըրան
 Ի մեծ փառքս Մարեմայ.
 «Մեռանիլ, ո՛հ, զի՛ քաղցր է
 Ի մէջ բազկացն Մարեմայ:
 Ո՛վ անցորդ, մեռիր, ապրէ,
 Տուր սիրտըդ մշտ Մարեմայ:

Ի ԹԻ. Օ Ր

Մարիամ Մայր գիս կանչող եւ ինձ ատաջ-
 նորդող ձայնն է:

Կ'ուզե՞ս, որդեակս, որ հիմա օրուան
 բոլոր ժամերդ հետդ աչքէ անցնելով
 հոգւոյդ մէջ ունենալուդ փափաքած
 զգացումներս իմացնեմ քեզ:

Ա. Այսօր կրօնական պարտուց վըայ
 խօսինք:

1. Առաւօտուն արթնցածիդ պէս եւ
 իրիկունը քնանալէդ առաջ երեսդ խա-
 չակնքէ եւ համբուրէ Կրօն զոր վիզդ կը
 կրես: Անոր վըայ կը գտնուի իմ պատկերս,
 երկնաւոր Մօրդ պատկերը: Համբուրէ
 նաեւ կապը, որով Կրօն վիզդ անցուցած
 ես, եւ երջանկութեամբ ու դօհունակու-
 թեամբ մտածէ որ զքեզ իմ ծառայու-
 թեանս կապող հոգեւոր շղթայիս նշանն
 է: Ըսէ սիրով եւ գորովանօք: «Ո՛վ Մայր
 իմ Մարիամ, քեզ կը պատկանիմ. պահէ
 զիս, պաշտպանէ զիս իբր քու բարեքդ եւ
 քու սեպհականութիւնդ:

2. Մտածէ որ աղօթքի ատեն, հոգ,
 քովդ եմ եւ մարդարտի հատիկներ
 ձգածի պէս քու շրթունքներէդ թափէ
 եւ ձեռքիս մէջ դիր քու խօսքերդ: Հայր
 մեր... ին, Հաւատամք... ին, Ներգոր-
 ծութիւն... ներուն եւ ուրիշ աղօթքնե-
 րուն իւրաքանչիւր բառերը մէյ մէկ մար-
 գարիտ, չե՞ս միթէ: Աղօթքիդ ատեն
 պարզապէս ինձ րսէ. Բարեգութ Տիրա-
 մայրս, յիշողութեանս մէջ եղիր եւ հոն
 պահէ միայն Յիսուսի յիշատակը: Եղեր
 իմացականութեանս, խելքիս մտքիս մէջ,
 որպէս զի զբաղիմ միայն Յիսուսի խօսքե-

րով ու գործերով եւ հետամուտ ըլլամ միայն անոնց: Եղեր իմ կամքիս մէջ, որպէս զի Յիսուսի ուղածէն զատ ուրիշ բանի չփափաքեմ: Յիսուսին ըսելէքներդ, խոստանալ ուղեկէքներդ իմացուր ինձ: Տիրոջ գարձիր եւ ինձ հետ «Տէր, ահաւասիկ ես պատրաստ եմ, ուղածդ հրամայե իմ հոգւոյ», ըսելով լմնցուր աղօթքդ:

Յ. Պատարագի ատեն եւ սրբութիւն առած ժամանակդ ինքդինքդ միացուր ինձ: Եւ Սուրբ պատարագին ներկայ գրանուելով՝ Աստուածորդոյս Յիսուսի հարչարանաց յիշատակը միտքս բերած ատենուանս եւ սիրտս լեցնող սիրոյ եւ յարգանաց զգացումներովս լեցուր սիրտդ:

Հաղորդութենէ առաջ ըսէ ինձ. Ո՛վ Տիրամայր իմ. քու ձեռքէդ կ'ուզեմ ընդունիլ Յիսուսը: Դուն ինձ տուր զայն: Եւ յստակօրէն ըսէ ներգործութիւնները, սրբութենէ առաջ ըսուելիք աղօթքները:

Ամենասուրբ Հաղորդութենէ յետոյ ըսէ Յիսուսին: Ո՛վ քաղցրիկ Յիսուս իմ, քեզ կ'ընծայեմ քու Տիրամօրդ մատուցած շնորհակալութեան աղօթքներն: Եւ այնպէս մը զգա, որ ես եկած եւ քու սրտիդ

մէջի Յիսուսի քրիստոսի երկրպագութիւն կ'ընեմ, շնորհակալութիւն կը մատուցանեմ, սէրս կը յայտնեմ: Դարձիր, ըսէ ինձ. Տիրամայր իմ, Յիսուսը պահէ սրտիս մէջ, զայն ապրեցուր հոն, թագաւորեցուր հոն:

Լ. ՕՐ

Մարիամ՝ Մայր զիս կանչող եւ ինձ առաջնորդող ծայնս է:

Հոգեւոր կենաց պարտուց ուսումնասիրութենէն յետոյ տեսնենք այսօր

Բ. Կենաց սովորական պարտականութիւնները:

1. Բոլոր արտաքին գործոց մէջ, ձեռքով կամ մտքով գործած ու զբաղած ատենդ, կերակուրի ժամանակ, պարտաւորեալ կամ պարզապէս հանգստանալու համար ըրած այցելութեանցդ միջոցին երբեք մոքէդ մի հաներ սա մտածումն. Բարեգութ Տիրամայրս իմ վրաս կը հսկէ, իմ հետս կը գործէ, իմ հետս կը խօսի, իմ հետս յաւ կը կրէ: Ղերջապէս ամէն գործոցս մէջ իմ հետս է եւ կ'օգնէ ինձ:

2. Պակասութենէ կամ յանցանքէ մը յետոյ ըսէ ինձ. Բարեսիրտ Տիրամայր իմ, տկար էի, մուսկոտ էի, չար էի: Կը դառնամ քեզ կու դամ: Ինձ համար խնդրէ ներում: Ըրած բարեգործութիւններս Աստուծոյ ընծայէ մեղացս թողութեան համար: Երբ խոստովանելու ժամը հասնի, իմ պակասութեանցս վրայ անկեղծ զղջում մը տուր ինձ:

3. Միշտ եւ հանապազ եղեր հանգաբա, խաղաղ, քղցրաբարոյ եւ հեղահոգի: Ուրախութեան ժամանակ շնորհակալ եղեր Մարիամ Աստուածածինէն: Չարաբաստիկ եւ դժուարին դիպուածոց մէջ աւելի մօտեցիր Աստուածամօրդ: Ցաւոց, նեղութեանց մէջ մեղմօրէն ըսէ Աստուածամօրդ Սիրելի անունը՝ «Մարիամ»: Ըսէ եւ նորէն ըսէ. Մարիամ, իմ Աստուածամայրս է. ես անոր կը պատկանիմ: Մարիամ, իմ թագուհիս է. ես անոր կը հնաղանդիմ: Մարիամ, իմ վեհապետս է, բացարձակ Տիրուհիս է. ես անոր կը ծառայեմ: Մարիամ, իմ վարդապետս է. ես անոր ըսածին կը հետեւիմ: Մարիամ, իմ օրինակս է, ես զայն կ'ուսումնասիրեմ: Մարիամ, իմ

նեցուկս է. ես անոր կը կռթնիմ: Մարիամ, իմ զօրութիւնս է, ես անով կը պատերազմիմ: Մարիամ, իմ ապաւէնս է. ես անկէ չեմ բաժնուիր: Մարիամ, իմ ապաստանս է. ես կը հանգչիմ 'ի նա:

ԼԱ. ՕՐ

Ամենասուրբ ԿոյնՄարիամ իմ Տիրամայրս է. Ես ինքզինքս կու տամ անոր:

Նուիրումս առ Ամենասուրբ Կոյն Մարիամ Աստուածածին:

Ո՛վ Մարիամ, Յիսուսի սքանչելի Մայրը եւ իմ Սիրելի Մայրս. աշխարհիս հօր եւ կարող Տիրուհին եւ իմ Սիրելի Տիրուհիս. Ահաւասիկ ինք զինքս քեզ նուիրելու համար ես կու գամ որդիական ուրախութեամբ քու ոտքդ կ'իյնամ: Այո, Մայր իմ Մարիամ, քեզ կը յանձնեմ իմ ամբողջ էութիւնս, ինչ որ ունիմ եւ ինչ որ բնական ու գերբնական կարգին մէջ կրնամ ստանալ:

Ո՛վ Մարիամ Մայր, իմ հոգւոյս կեանքը. ես ինք զինքս այնչափ կատարելապէս քու ձեռքդ կը յանձնեմ, որ ամէնը քեզ տալէս վերջը, ոչ միայն քովս

ինձ համար բան մը չեմ պահեր, հապա
ասկէ վերջը երբէք, ոչ ներկայիս եւ ոչ
յաւիտենականութեան մէջ եւ ոչ մէկ
բան կ'ուզեմ ունենալ: Իմ հոգիս իր
կարողութիւններովը, իր սիրովը, իր
յոյսովը. իմ մարմինս իր զգայարանը-
ներովն եւ իր ապականելի ու մահականացու
կեանքովը, վերջապէս իմ ամբողջ էութեան
թիւնս հիմակուրէն քեզ կը յանձնեմ,
առանց ինձ բան մը վերապահելու եւ
դառնալ ու տուածներս ետ առնելու
յոյսն անգամ ունենալու: Քու մայրական
վարչութեանդ, քու բարեգութեանդ առաջ-
նորդութեանդ եւ քու սիրագեղ նախախ-
նամութեանդ կը թողում ամէնը: Մա-
նաւանդ եւ մասնաւորապէս այսօր քեզ
կը նուիրեմ իմ բոլոր մտածումներս, իմ
բոլոր զգացումներս, իմ բոլոր կրօնական,
մարդասիրական, Աստուածսիրական եւ
ազաշխարհական գործերս: Ես քու կը
եմ, որպէս զի աւելի կատարեալ կերպով
ըլլամ Յիսուս Փրկչիս:

Բայց, ո՞վ Մայր իմ Ամենաբարի, այս
նուիրատուութիւնս որչափ ալ բացարձակ
ըլլայ, իմ կամենալս եւ փափաքիս չեն
բաւեր, սրտիս եւ իմ բուռն սիրոյս պէտ-

քերը չեն կրնար յագեցնել: Ասոր համար
կ'աղաչեմ. Ով իմ Տիրուհիս, դուն, որ
անհուն բարի ես, իմ ընել չկրցածներս
դուն ըրէ: Հաճէ՛ զիս քեզ հետ միացնել:
Ամէնէն սերտ ու մտերիմ, ամէնէն բա-
ցարձակ ու անխզելի կերպով. իմ չգիտ-
ցած՝ իսկ քու լաւ գիտցած կերպովդ զիս
քու բարիքդ եւ սեպհականդ ըրէ: Այն-
պէս որ ես քու կը ըլլամ եւ միշտ քեզ
ծառայեմ. ոչ միայն սոսկ իմ գործերովս,
այլ եւ զիս հաստատել ուզած մասնաւոր
վիճակիդ եւ նոր կացութեանդ մէջ:

Ո՛վ, Ամենասուրբ Սիրտ Յիսուսի, ողոր-
մեա՛ մեզ:

Ո՛վ, Անարատ Յղացեալ Սիրտ Մարիա-
մու, պղծեա՛ վասն մեր:

ՄԱՂԹԱՆՔԻ ԱՌ Ս. ԱՍՏՈՒԱԺԱԺԻՆՆ

Մայր սուրբ սքանչելի լուսոյն, որ ՂԱՍ-
տուածն յաւիտենից յորովայնի քուժ-
կրեցեր եւ ցնծութիւն աշխարհի ծնար
զԲանն Աստուած, Աղաչեմք: Մայր սուրբ
բարեխօսեա՛:

Աղաչեա՛ վասն մեր դառ 'ի քէն զմար-
մնացեալն Աստուած, որ խոնարհեցաւ 'ի
հայրական ծոցոյ. էառ մարմին ըստ մարդ-
կային բնութեանս. առնել խաղաղութիւն
յերկինս եւ յերկրի. Աղաչեմք. Մայր...

Աղաչեա՛. ներել մեզ անտես առնել
դյանցանս մեր. եւ տալ օգնականութիւն
ընդդիմակաց լինել հակառակամարտիցն
'ի պատերազմի. Աղաչեմք. Մայր...

Աղաչեա՛. զի լռեսցեն պատերազմունք,
դադարեսցին յարձակումնք թշնամեաց.
անկեսցի սէր եւ արդարութիւն 'ի յեր-
կրի. Աղաչեմք. Մայր...

Աղաչեա՛. աճեցուցանել յերկրի մե-
րում գ. քաղցր բղկումն աղբերաց. զառատ
պտղաբերութիւն բուսոց եւ տնկոց. առ
'ի զուարճալի լինել ամենայն հարկաւոր
պիտոյից մերոց. Աղաչեմք. Մայր...

ՄԱՂԹԱՆՔԻ ԱՌ Ս. ԱՍՏՈՒԱԺԱԺԻՆՆ

Սքանչելի լուսոյն սուրբ Մայրը, որ յա-
ւիտենից Աստուածը որովայնիդ մէջ կրե-
ցիր եւ Բանն Աստուածը, աշխարհիս ցնծու-
թիւնը, ծնար. Կաղաչենք. Մայր սուրբ քա-
րեխօսեա՛:

Մեզ համար աղաչէ քեզմէ մարմնացեալ
Աստուծոյ, որ հայրական ծոցէն խոնարհե-
ցաւ, մեր մարդկային բնութեան համեմատ
մարմնն առաւ, երկինքի մէջ եւ երկրի վրայ
խաղաղութիւն հաստատելու համար. Կաղա-
չենք. Մայր...

Մեզ համար. որ ներէ մեզ եւ մեր յան-
ցանքները անտես ընէ, եւ պատերազմի
ատեն հակառակորդաց դէմ դնելու օգնու-
թիւն տայ. Կաղաչենք. Մայր...

Մեզ համար. որ պատերազմները լռեն,
թշնամեաց յարձակումները դադրեն. երկրի
վրայ հաստատուի սէր եւ արդարութիւն.
Կաղաչենք. Մայր...

Մեզ համար. որ մեր երկրի վրայ աճեցնէ
աղբերներու քաղցր քղկումը, քոյսերուն եւ
տունկերուն առատ պտղաբերութիւնը, որպէս
զի մեր ամէն հարկաւոր պէտքերը զուար-
ճալի ըլլան. Կաղաչենք. Մայր...

Աղաչեա՛. զի միաբանեսցէ զեկեղեցի
իւր սուրբ. շինեալ 'ի վերայ Հիման առա-
քելոց եւ մարգարէից. պահել անարատ
մինչեւ յօր երեւելոյ գալստեան իւրոյ.
Աղաչեմք. Մայր...

Աղաչեա՛ վասն մեր Սրբուհի զՄիածին
քո զՈրդի. եւ վասն հոգւոցն հանգուցե-
լոց՝ ընդունել յարքայութիւն երկնից,
եւ տալ մասն եւ բաժին ընդ սուրբս
ամենայն. Աղաչեմք. Մայր...

Եւ եւս առաւել զյորդորումն սիրոյ եւ
զգործս բարեաց պարգեւել մեզ խնդրեմք:
Տո՛ւր մեզ, Տէր, Աստուած մեր:

Զանձենս մեր եւ զմիմեանս Տեառն
Աստուծոյ յանձն արասցուք. քեզ,
Տեառնդ, յանձն եղկցուք:

Ողորմեաց մեզ, Տէր Աստուած մեր,
ըստ մեծի ողորմութեան քում, ասացուք
ամենեքեան միաբանութեամբ: Տէր, ողոր-
մեա՛, Տէր ողորմեա՛, Մայր սուրբ բարե-
խօսեա՛ առ Տէր վասն մեր:

Մեզ համար. որպէս զի առաքելոց եւ
մարգարէից հիման վրայ շինուած իր սուրբ
եկեղեցին միաբանէ, եւ մինչեւ իր տեսանելի
գալստեան օրը անարատ պահէ. Կաղաչենք.
Մայր...

Ո՛վ Սրբուհի Մարիամ, քու Միածին Որդ-
ւոյդ աղաչէ մեզ եւ ննջեցեալ հոգւոց համար,
որ իր երկնից արքայութեան մէջ ընդունի եւ
ամէն սրբոց հետ մասն ու բաժին տայ. Կա-
ղաչենք. Մայր...

Եւ եւս առաւել կը խնդրենք, որ մեզ պար-
գեւէ՛ առատ սէր եւ բարեգործութիւններ:
Մեր Տէր Աստուածը շնորհէ մեզ:

Մեր անձերը եւ մէկգմէկ յանձնենք Տէր
Աստուծոյ: Տէր Աստուած քեզ կը յանձ-
նուինք:

Մեր Տէր Աստուածը ողորմէ մեզ քու մեծ
ողորմութեանդ համեմատ: Ամէնքնիս միա-
բանութեամբ ըսենք. Տէր, ողորմէ, Տէր,
ողորմէ, Մայր սուրբ մեզ համար Տիրոջ բա-
րեխօս եղիւր:

ՊԱՂԱՏՆԷՔ

ստ Ամնաստուրք Կոյսն Մարիամ:

Տէր ողորմեա՛:

Քրիստոս ողորմեա՛:

Տէր ողորմեա՛:

Քրիստոս լուր մեզ:

Քրիստոս անսա՛ մեզ:

Հայր երկնաւոր Աստուած. ողորմեա՛ մեզ:

Որդի փրկիչ աշխարհի Աստուած. ողորմ:

Հոգիդ սուրբ Աստուած. ողորմ:

Սուրբ Երրորդութիւն մի Աստուած. ողորմ:

Սրբուհի Մարիամ. աղօթեա վասն մեր:

Սուրբ Աստուածածին. աղօ:

Սուրբ Կոյս Կուսանաց. աղօ:

Մայր Քրիստոսի. աղօ:

Մայր աստուածային շնորհաց. աղօ:

Մայր մաքուր. աղօ:

Մայր սուրբ. աղօ:

Մայր անարատ. աղօ:

Մայր անբիծ. աղօ:

Մայր սիրելի. աղօ:

Մայր սրբանշէլի.

աղօ:

Մայր բարի խորհրդոյ.

աղօ:

Մայր արարչին.

աղօ:

Մայր փրկչին.

աղօ:

Կոյս իմաստուն.

աղօ:

Կոյս յարգոյ.

աղօ:

Կոյս քարոզելի.

աղօ:

Կոյս հղօր.

աղօ:

Եղս զթած.

աղօ:

Կոյս հաւատարիմ.

աղօ:

Հայնլի արդարութեան.

աղօ:

Աթոռ իմաստութեան.

աղօ:

Պատճառ մերոյ խնդութեան.

աղօ:

Անօթ հոգեւորական.

աղօ:

Անօթ պատուելի.

աղօ:

Անօթ ընտիր աստուածապաշտու-
թեան.

աղօ:

Վարդ խորհրդական.

աղօ:

Աշտարակ դաւթեան.

աղօ:

Աշտարակ փղոսկրեայ.

աղօ:

Տուն ոսկեղէն.

աղօ:

Տապանակ ուխտի.

աղօ:

Դուռն երկնից.

աղօ:

Աստղ առաօտեան.

աղօ:

Առողջութիւն հիւանդաց.

աղօ:

Ապաստան մեղաւորաց.

աղօ:

Մխիթարիչ վշտացելոց. աղօ:
 Օգնական քրիստոնէից. աղօ:
 Թագուհի հրեշտակաց. աղօ:
 Թագուհի նահապետաց. աղօ:
 Թագուհի մարգարէից. աղօ:
 Թագուհի առաքելոց. աղօ:
 Թագուհի մարտիրոսաց. աղօ:
 Թագուհի խոստովանողաց. աղօ:
 Թագուհի կուսանաց. աղօ:
 Թագուհի ամենայն սրբոց. աղօ:
 Թագուհի յղացեալ առանց արա-
 տոյ մեղաց. աղօ:
 Թագուհի ամենասուրբ վարդարանի. աղօ:
 Թագուհի խաղաղութեան. աղօ:
 Գառն Աստուծոյ որ բառնաս զմեզս աշ-
 խարհի. խնայեա՛ ՚ի մեզ Տէր.
 Գառն Աստուծոյ, որ բառնաս զմեզս աշ-
 խարհի. անսա՛ մեզ Տէր:
 Գառն Աստուծոյ, որ բառնաս զմեզս աշ-
 խարհի. ողորմեա՛ մեզ:
 Յիսուս լուր մեզ.
 Քրիստոս անսա՛ մեզ:

Աղաչեա՛ վասն մեր Սուրբ Աստուածածին.
 Զի արժանի լիցուք խոստմանցն Քրիս-
 տոսի:

Ա Ղ Օ Թ Ք

Աստուած անճառելի ողորմութեան,
 որ ոչ միայն մարդ, այլ եւ Որդի մարդոյ
 լինել հաճեցար, եւ ծնանելով ՚ի Կուսէ
 զմայր ՚ի յերկրի ստացար, որ զԱստուած
 ունէիր Հայր ՚ի յերկինս. տուր մեզ աղա-
 չեմք զյիշատակ նորա յօժարութեամբ
 կատարել. զմայրութիւն նորա գերագոյն
 յարգանօք պատուել, գերազանցագոյն
 վսեմութեան նորա զմեզ խոնարհու-
 թեամբ հպատակել, որ զքեզ Հոգւով
 Սրբով յղացաւ, զքեզ կուսութեամբ
 ծնաւ եւ զքեզ յերկրի ինքեան հնազանդ
 կալաւ զՏէրդ մեր Յիսուս Քրիստոս, որ
 կենդանի ես եւ թաղաւորես ընդ Հօր
 եւ ընդ Սրբոյ Հոգւոյն ՚ի յաւիտեանս.
 Ամէն:

Հրեշտակ Տեառն:

Հրեշտակ Տեառն աւետեաց Կուսին Մա-
րիամու,

Եւ յղացաւ 'ի Հոգւոյն Սրբոյ: Ողջոյն
քեզ ...

Ահաւասիկ կամ աղախին Տեառն,
Եղեցի ինձ քստ բանի ըստ: Ողջոյն քեզ ...

Եւ Բանն մարմին եղեւ,

Եւ բնակեաց 'ի մեզ: Ողջոյն քեզ ...

Աղաչեա՛ վասն մեր Սուրբ Կոյս Աստուա-
ծածին,

Ձեւ արժանի լիցուք խոստմանցն Քրիս-
տոսի:

Ա Ղ Օ Թ Ք

Ձշնորհա ըր աղաչեմք, Տէր, հեղ 'ի
միտս մեր, զի որ աւետեօք հրեշտակին
ծանեաք զմարդեղութիւն Քրիստոսի Որդ-
ւոյ քոյ, չարչարանօք նորին եւ խաչիւ
ժամանեցուք 'ի փառս յարութեան, Տե-
րամբ մերով Յիսուսիւ Քրիստոսիւ: Ամէն:

Անկանիմք առաջի ըր Աստուածածին
եւ աղաչեմք զԱնարատ զկոյսդ: Բարե-
խօսեա՛ վասն անձանց մերոց, եւ աղաչեա՛
զՄիածին Որդիդ, փրկել զմեզ 'ի փորձու-
թենէ եւ յամենայն վտանգից մերոց:

Ընդ հովանեաւ պաշտպանութեան ըր
ապաւինիմք, Սուրբ Աստուածածին, զա-
ղաչանս մեր մի անտես առներ 'ի կարիս
մեր: այլ փրկեա՛ զմեզ յամենայն վտանգից,
փառաւորեալ եւ օրհնեալ միշտ Կոյս:
Ամէն:

Ողջ լն՛ր, Թագուհի, Մայր ողորմու-
թեան, կեանք, քաղցրութիւն եւ յոյս
մեր, ողջ լն՛ր: Առ քեզ գոչեմք աքսորեալ
որդիքս Եւայի, առ քեզ հառաչեմք հե-
ծելով եւ ողբալով յայսմ արտասուաց
վայրի: Արդ, ով բարեխօս մեր, դարձո՛
առ մեզ զաչս ողորմութեան քոյ, եւ
զՅիսուս զօրհնեալ պտուղն որովայնի քոյ
յետ այսր պսորանաց ցոյց մեզ, ով
գթած, ով բարեգութ, ով քաղցր Կոյս
Մարիամ: Աղաչեա՛ վասն մեր սուրբ Ա-
ստուածածին. զի արժանի լիցուք խոստ-
մանցն Քրիստոսի:

Ո՛վ Թագուհի եւ Մայր իմ, յիշէ որ
ես քեզ կը պատկանիմ: պահէ զիս,
պաշտպանէ զիս իբր ըստ բարեբա՛ նւ ըստ
սեպհականդ: Ամէն:

Յիշէ, ով ամենագլխած Կոյս Մարիամ,
 թէ լսուած բան մը չէ, որ պաշտպանու-
 թիւնդ խնդրող մէկը երեսի վրայ թու-
 ղուած ըլլայ: Այսպիսի վստահութեամբ
 մը խրախուսուած կը դիմեմ, Ով Կոյս
 կուսանաց, ով Մայր իմ, քեզ կու գամ եւ
 քու առջեւդ հեծեծող մեղաւորս 'ի քեզ
 կ'ապաւինիմ: Ո՛հ, Բանն Աստուծոյ, Յի-
 սուսիս Մայրը, մի մերժէր աղօթքներս,
 այլ հաճութեամբ ունկն դիր անոնց եւ
 ընդունէ զանոնք: Ամէն:

Ո՛վ Թագուհի եւ Մայր իմ, զիս բոլորս
 քեզ կը նուիրեմ եւ 'ի նշան իմ ծա-
 ույութեանս, քեզ կ'ընծայեմ այսօր իմ
 աչքերս, իմ ականջներս, իմ բերանս, իմ
 սիրտս եւ բոլոր իմ անձս: Եւ ըստ որում
 քեզ կը պատկանիմ, Ո՛վ Մայր իմ ամե-
 նաբարի, պահէ զիս, պաշտպանէ զիս իբր
 քու բարեքդ եւ քու սեպհականդ: Ամէն:

ՍԼԱՔԱԿԱՆ ԱՂՈԹՔ

Ո՛վ Անարատ Յղացեալ Սիրտ Մարիամու.
 աղօթեա՛ վասն մեր:

Ո՛վ Անարատ Յղացեալ Մարիամ, մեզ՝
 քու օգնութիւնդ հայցողներուս հա-
 մար բարեխօսէ:

100 օրուան ներող. Օրը մէկ անգամ:

Քաղցրիկ Սիրտ Մարիամու, դուն իմ
 փրկութիւնս եղիր:

300 օրուան ներող. Ամէն մէկ անգամին.
 1հալ. Ամիսը մէկ անգամ:

Յիսուս Մարիամ:

300 օրուան ներող. Ամէն անգամ՝ որ մէկը
 այս իղծն ու հառաչանքը քերանացի
 կամ սրտէն կ'ըսէ:

Յիսուս, Մարիամ, Յովսեփ, Չեզ կը
 յանձնեմ Սիրտս, հոգիս եւ կեանքս:

100 օրուան ներող. Ամէն մէկ անգամին:

Յիսուս, Մարիամ, Յովսեփ, ինձ օգնեցէք
 վերջին ճգնաժամուս:

100 օրուան ներող. Ամէն մէկ անգամին:

Յիսուս, Մարիամ, Յովսեփ, խաղաղութեամբ ձեր ընկերութեան մէջ մեռնելու շնորհքը տուէք ինձ:

100 օրուան ներող. Ամէն մէկ անգամին:

Օրհնեսցէ զմեզ Սրբուհի Կոյսն Մարիամ հանդերձ գթած զաւակաւն իւրով. Ամէն:

ՈՒՂՂԵԼԻՒԹ

Էջ	տող	սկսալ	ունիղ
12	7	ընթարկող	ենթարկող
12	17	դառնակակից	դառնակակիծ
17	6	նաեւ մարդոց	նաեւ բլալ մարդոց
21	3	վնդէ	վնտէ
21	17	սերէ	սիրէ

Ողջ Յիսուս Յիսուս հիմա
 Տիւր Տիւր եւ զմեզ
 ապաքին միջ Տիւր Տիւր
 Երկուսն աւանդ ոչ պարտ
 ունի. ինչ որ պարտ
 Կայ. ինչ որ պարտ
 եւ խաղաղութեամբ
 հաշտեալ աւանդ
 եւ զմեզ:

1900

2013

80
2026
2007

ՀՀ Ազգային գրադարան



NL0264586

